Ημερολόγια καταστρώματος για μια θάλασσα φουρτουνιασμένη

Από το Ράδιο Ζαπατίστα

Εδώ και 503 χρόνια, στις 3 Μαΐου 1518, ένας γενειοφόρος και, μάλλον, όχι και πολύ εκλεπτυσμένος κατακτητής, μετά από 25 μέρες πλεύσης από το λιμάνι Ματάνσας της Κούβας, πάτησε τα πόδια του στην άμμο της Isla de Cozumel, γη των Μάγια του Εκάμπ. Λίγα χρόνια πριν, στις 12 Οκτωβρίου 1492, ο πιθανότατα Γενοβέζος Χριστόφορος Κολόμβος, μετά από δύο μήνες και εννέα ημέρες πλεύσης στον Ατλαντικό, έφτασε στο νησί Γουαναχανί στις Μπαχάμες.

Έτσι ξεκίνησε αυτό που κάποιοι αποκαλούν «συνάντηση δύο κόσμων» και που οι Μάγια, στα βιβλία του Chilam Balam de Chumayel, το είπαν «η αρχή του ολέθρου, η αρχή της λεηλασίας των πάντων».

Από τον κατακλυσμό που σάρωσε τους αυτόχθονες λαούς της ηπείρου μας, μετά την εν λόγω συνάντηση, αναδύθηκε και καρποφόρησε ένας πολιτισμός που υποσχέθηκε πλούτο σκέψης, δημιουργικότητας, ομορφιάς, επιστήμης και τεχνών. Αλλά μαζί με όλα αυτά έφερε και την ιδέα της προόδου, την ιδέα ότι ο Άνθρωπος (με κεφαλαία) ήταν ανώτερος από τη φύση, την οποία έπρεπε να κατακτήσει και να υποτάξει και να κυριέψει προς όφελος του ορθολογιστή ανθρώπου. Και μαζί με τη φύση, να υποτάξει και να κυριαρχήσει και να «εκπολιτίσει» εκείνους τους άλλους και τις άλλες, οι οποίοι λόγω της φύσης τους ή από τεμπελιά ή από άγνοια ή από φτώχεια ή οτιδήποτε άλλο, δεν καταλάβαιναν τις ιδέες αυτού του Ανθρώπου που έβαζε εαυτόν στην κορυφή της Δημιουργίας.

Πέντε αιώνες αργότερα, είναι δύσκολο να μην αναρωτηθεί κανείς πού μας οδήγησε αυτός ο ξέφρενος αγώνας δρόμου που ονομάζεται πρόοδος και νεωτερικότητα. Η πρωτοφανής καταστροφή του πλανήτη

μας που, αν συνεχίσει έτσι, όλες οι προβλέψεις δηλώνουν ότι θα οδηγήσει στην κατάρρευση της ανθρώπινης και μη ανθρώπινης ζωής. Η κτηνωδία της γυναικοκτονίας, οι βίαιες εξαφανίσεις, η λεηλασία των πάντων, τα όλο και αυξανόμενα ποσοστά γυναικών και ανδρών και αγοριών και κοριτσιών και ηλικιωμένων χωρίς ορίζοντα ή μέσα για να επιβιώσουν -πόσο μάλλον να ευημερήσουν-, η ακόρεστη μηχανή των μεγα-προγραμμάτων που ισοπεδώνει ότι βρει στο διάβα της αφήνοντας πίσω της καταστροφή, οι τωρινοί και οι μελλοντικοί πόλεμοι, η παρούσα πανδημία που δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σύμπτωμα και μια προειδοποίηση για όσα έρθουν, το βασίλειο του οργανωμένου και του μη οργανωμένου εγκλήματος όχι πλέον ως εκτροπή του πολιτισμού μας αλλά ως το modus operandi ενός συστήματος που έχει χάσει τον δρόμο του. Ο πόνος που μεγαλώνει, παρόλο που είναι συχνά δύσκολο να εντοπίσουμε τις ρίζες του όσοι τον υποφέρουμε. Ο θάνατος που σκοτώνει όχι μόνο τα σώματα αλλά και τη σκέψη, το πνεύμα, την καρδιά, την ίδια τη ζωή.

Είναι αυτό που εδώ και λίγα χρόνια μας λένε οι ζαπατίστας ξανά και ξανά. Και η ερώτηση: **Είναι δυνατή μια αλλαγή πορείας; Είναι δυνατόν να φυτευτούν σπόροι της ζωής ικανοί να αναγεννηθούν από τα ερείπια ενός κόσμου που ολοφάνερα φτάνει στο τέλος του; Σε μία από τις πολλές συναντήσεις που οργανώθηκαν τα τελευταία χρόνια από τους ζαπατίστας, ο υποδιοικητής Γκαλεάνο μας είπε με κάθε ειλικρίνεια: Το μόνο πράγμα που μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι είναι σχεδόν αδύνατο. Αλλά αυτοί που υποφέρουν την κτηνωδία του συστήματος και αντιστέκονται και προσπαθούν, με κάθε κόστος, να ξανα-υπάρξουν «μας λένε, μας διδάσκουν, μας κραυγάζουν ότι πρέπει να επιμείνουμε σε αυτή την, μία στο εκατομμύριο, πιθανότητα».**

Είναι γιατί, παρά τη θυελλώδη θάλασσα του θανάτου -ή ίσως εξαιτίας της- που απειλεί να πνίξει την ελπίδα και μαζί της τη ζωή, υπάρχουν εκείνοι που αντιστέκονται, που δημιουργούν, που αγωνίζονται να κρατήσουν στην επιφάνεια το συλλογικό καράβι και να το οδηγήσουν σε άλλα λιμάνια όπου η ζωή μπορεί να ξανανθίσει. Και ίσως η συνάντηση αυτών των αγώνων και

αντιστάσεων και ελπίδων, που δεν περιμένουν αλλά πλέουν κόντρα στον άνεμο και τη φουρτούνα, ίσως επιτρέψει στη ματιά μας να βρει το δρόμο. Στον αγώνα μας για επιβίωση, να μοιραστούμε τα, μέσα από την καρδιά μας και γεμάτα από σκέψεις-αισθήματα, ημερολόγια καταστρώματος, για να συνειδητοποιήσουμε ότι, πέρα από την επιβίωση, υπάρχουν άλλοι κόσμοι για να χτίσουμε, κόσμοι που οι δολοφονικές θύελλες της νεωτερικότητας και της προόδου δεν θα μπορούν να τους καταστρέψουν.

Είναι γι' αυτό που, σήμερα, επτά ζαπατίστας πορεύονται προς τις ακτές που, πριν 503 χρόνια, πάτησε ο κατακτητής Juan de Grijalva, για να σαλπάρουν προς την Ευρώπη και να συναντηθούν με όλους και όλες εκείνες που σε εκείνη την ήπειρο αντιστέκονται στον θάνατο και παλεύουν με ό, τι έχουν για να κρατήσουν τη ζωή ζωντανή.

Γιατί, μετά τον όλεθρο που συνέβη σε αυτήν εδώ την ήπειρο, με την «ιστορική συνάντηση δύο κόσμων» που σημάδεψε ΄΄την αρχή της καταστροφής, την αρχή της λεηλασίας των πάντων ", δεν θάφτηκαν όλα. Οι σπόροι εκείνου του άλλου κόσμου φυλάχτηκαν, φροντίστηκαν, προστατεύτηκαν από τους φύλακες του βουνού, καρτερώντας την ώρα που θα έπρεπε να τους ξαναφυτέψουν, ώστε να αναδυθεί όχι ο προηγούμενος κόσμος, αλλά ένας άλλος κόσμος. Όχι εκδίκηση ή επιστροφή στο πριν, αλλά κάτι πολύ διαφορετικό.

Λένε οι ζαπατίστας ότι είπε η Ixchel, η «μητέρα-σελήνη, μητέρα-αγάπη, μητέρα-οργή, μητέρα-ζωή»:

«Αύριο, παιδιά μου, στην ανατολή ταξιδέψτε τη ζωή και την ελευθερία, με το λόγο που βγαίνει από τα κόκκαλα και το αίμα μου. Να μην κυριαρχήσει ένα χρώμα. Κανείς να μην διατάζει και κανείς να μην υπακούει κι ο καθένας να είναι αυτό που είναι με χαρά. Γιατί η θλίψη και ο πόνος έρχονται από εκείνον που θέλει καθρέφτες και όχι παράθυρα για να δει όλους τους κόσμους που είμαι. Με οργή πρέπει να σπάσουν εφτά χιλιάδες καθρέφτες μέχρι να ανακουφιστεί ο πόνος. Πρέπει να νιώσουμε τον πόνο πολλών

θανάτων για να γίνει, επιτέλους, δρόμος μας η ζωή. Και το ουράνιο τόξο να στεφανώσει, τότε, το σπίτι των παιδιών μου, να στεφανώσει το βουνό που είναι η γη των απογόνων μου».

Επτά Ζαπατίστας – τέσσερις γυναίκες, δύο άνδρες και ενασμία, αποκαλούμενοι η Μοίρα 421- θα σαλπάρουν σύντομα με τη χαρούμενη και κόντρα στη λογική ελπίδα (κόντρα στη λογική γιατί πρόκειται για μία πιθανότητα μία στο εκατομμύριο, αλλά και γιατί είναι δημιούργημα εξεγερμένων, ένα δημιούργημα που ονειρεύεται και γεννάει το αδύνατον) ότι ο, φυλαγμένος για αιώνες από τους φύλακες του βουνού, σπόρος μπορεί να ανθίσει σε εκείνη τη γη. Ότι τα ημερολόγια καταστρώματος της ζαπατιστικής πλεύσης στα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού μπορεί να συναντηθούν με άλλα ημερολόγια, εξίσου ελπιδοφόρα και παράδοξα, τα ημερολόγια των αγώνων για ζωή στη «γηραιά» ήπειρο.

Ημερολόγια καταστρώματος, με τα τέσσερα σημεία του σταυρού Μάγια, του σταυρού που μιλάει για την εμπειρία των ζαπατίστας. Τα τέσσερα σημεία που αντιπροσωπεύονται από τέσσερες πανέμορφες πιρόγες σκαλισμένες και ζωγραφισμένες από χέρια ζαπατίστικα, ταξιδεύουν με την Μοίρα 421 προς το Isla Mujeres, όπου περιμένει το πλοίο Το Βουνό-La Montaña για να σαλπάρει.

https://radiozapatista.org/?p=37335

Πηγή: : https://karavanizapatista.espivblogs.net/2021/04/30/imerologia-katastromatos-gia-mia-thalassa-foyrtoyniasmeni/?fbclid=IwAR3ruqWmPrWMXVm-OIsmKCJkDrM_BpYPXBvX525qi5uNKd3bJdj_uF7bKOs

Τάγμα 421 (Η αποστολή των Ζαπατίστας της θάλασσας)

– Απρίλιος 2021 –

ΧΡΟΝΟΣ: Ένα ξημέρωμα του τέταρτου μήνα. ΤΟΠΟΣ: Τα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού. Μια ξαφνική σιγή επιβάλλεται στους γρύλλους, στο διασκορπισμένο και απομακρυσμένο γάβγισμα των σκυλιών, στην ηχώ της μουσικής του ξυλοφώνου. Εδώ, στα σπλάχνα των λόφων, ακούγεται ένας ψίθυρος πιο δυνατός και από ροχαλητό. Άμα δεν ήμασταν εκεί που ήμασταν, θα μπορούσαμε να πιστέψουμε ότι αυτός ο ψίθυρος είναι ένα μουρμούρισμα της ανοιχτής θάλασσας. Δεν είναι τα παγιδευμένα κύματα που σκάνε στην ακτή, στην παραλία, στους γκρεμούς που τα περιορίζουν με τις ιδιότροπες κόψεις τους. Δεν ήταν τίποτα περισσότερο. Λοιπόν, ήταν ένα διαρκές νιαούρισμα και ένας θυελλώδης σεισμός, που ήταν σύντομος.
Το βουνό υψώνεται. Τυλίγεται με σεμνότητα, με μερικές φούστες. Όχι χωρίς κόπο, ξεριζώνει τα πόδια του από τη γη. Κάνει το πρώτο βήμα με μια χειρονομία πόνου. Τώρα, τα φυτά αιμορραγούν σε αυτό το μικρό βουνό, μακριά από χάρτες, τουριστικούς προορισμούς και καταστροφές. Αλλά εδώ, υπάρχει μια συνενοχή, λες και μια αναχρονιστική βροχή καθαρίζει τα πόδια του, με λάσπη, σαν μια θεραπεία στην πληγή.

“Πρόσεχε κόρη (το βουνό είναι θηλυκό στα ισπανικά)”, είπε το δέντρο Ceiba (Ceiba pentandra). ”Θάρρος”, λέει το huapac, όπως στον ίδιο τον εαυτό του. Το πουλί κάλυψε το δρόμο του οδηγού. ”Στην ανατολή” φίλη μου, ”στην ανατολή” λέει στο βουνό ενώ πηδά από τη μια πλευρά στην άλλη.
Ντυμένο με δέντρα, πουλιά και πέτρες, το βουνό περπατά. Και στο βήμα του, κρατά στις άκρες της φούστας του, άντρες, γυναίκες, που δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο, νυσταγμένα αγόρια και κορίτσια. Σκαρφαλώνουν προς τη μπλούζα του, στρέφουν τις άκρες των μαστών του, συνεχίζουν προς τους ώμους του, και φτάνουν μέχρι τα μαλλιά του, όπου ξυπνούν. Στα

ανατολικά, ο ήλιος, μόλις κρυφοκοιτάζει πάνω από τον ορίζοντα, σταματά για λίγο τον ανόητο και καθημερινό γύρο του. Του φάνηκε ότι είδε ένα βουνό, με ένα στέμμα ανθρώπων, να περπατά. Αλλά πέρα □□από τον ήλιο και μερικά γκρίζα σύννεφα που η νύχτα άφησε ξεχασμένα, κανείς εδώ δεν φαίνεται να εκπλήσσεται.
”Έτσι έχει γραφτεί”, είπε ο γερό Αντόνιο, ενώ ακόνιζε το μαχαίρι του και η Δόνα Χουανίτα κάθεται με αναστεναγμό.
Στη σόμπα μυρίζει καφέ και μαγειρεμένο καλαμπόκι. Στο κοινοτικό ραδιόφωνο ακούγεται μια κούμπια. Οι στίχοι μιλούν για έναν απίθανο θρύλο: ένα βουνό που πλέει κόντρα στο ρεύμα της ιστορίας.

Εφτά άτομα, εφτά ζαπατίστας, αποτελούν το θαλάσσιο τμήμα της αποστολής στην Ευρώπη. Τέσσερις είναι γυναίκες, δύο είναι άντρες, ένα είναι άλλο. 4,2,1. Το τάγμα 421 βρίσκεται ήδη στο λεγόμενο: ”Κέντρο θαλάσσιας εκπαίδευσης- στη γη των Ζαπατίστας”, που βρίσκεται στο έδαφος της Comandanta Ramona, στην περιοχή, Tzotz Choj.
Δεν ήταν εύκολο, ήταν περισσότερο βασανιστικό. Για να φτάσουμε στο συγκεκριμένο χρόνο, έπρεπε να αντιμετωπίσουμε αντιρρήσεις, συμβουλές, αποθάρρυνση, εκκλήσεις για ισορροπία και σύνεση, οικονομικά σαμποτάζ, ψέματα, βωμολοχίες, λεπτομερείς εξηγήσεις για τις δυσκολίες, κουτσομπολιό και αναίδεια, και μια φράση που επαναλαμβάνεται με αποστροφή: ”Αυτό που θέλουν να κάνουν είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατο”. Και φυσικά να μας πείτε τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνουμε. Και όλα αυτά και σε αυτή και στην άλλη πλευρά του ωκεανού.
Φυσικά, κι όλα αυτά χωρίς να μετράμε τα εμπόδια της κυβέρνησης και την αδαή, ανόητη και ρατσιστική γραφειοκρατία της.
Αλλά για όλα αυτά θα σας μιλήσουμε σε μια άλλη περίσταση. Τώρα πρέπει να σας πούμε λίγα πράματα για τη νέα θαλάσσια αποστολή των Ζαπατίστας.

Οι 4 γυναίκες, οι δυο άντρες και το άλλο είναι ανθρώπινα όντα. Εφαρμόστηκε σε αυτά το turing test, με κάποιες τροποποιήσεις, που θεωρήθηκαν ικανές για να αποκλείσουν ότι κάποια άτομα ή όλα τα άτομα δεν είναι κάποιου είδους κυβερνητικοί οργανισμοί

ή ακόμα κάποιο ρομπότ, ικανό να χορεύει κούμπια του Σαπίτο, κάνοντας λάθος βήματα. Επομένως τα εφτά όντα ανήκουν στην ανθρώπινη φυλή.
Τα εφτά άτομα έχουν γεννηθεί στην ήπειρο που την αποκαλούν ”Αμερική”, και το γεγονός ότι μοιράζονται πόνο και οργή μαζί με άλλους αυτόχθονες λαούς, τα καθιστά Λατινοαμερικαν@. Είναι μεξικάν@ από τη γέννηση, απόγον@ των αρχέγονων λαών των Μάγιας, σύμφωνα με αυτό που επαληθεύτηκε με τις οικογένειες, τους γείτονες και τους γνωστούς τους. Είναι επίσης ζαπατίστας με έγγραφα από τους αυτόνομους δήμους και τα διοικητικά συμβούλια της καλής κυβέρνησης, που έχουν εγκρίνει. Δεν τους έχουν αποδοθεί εγκλήματα και ούτε έχουν δεχθεί κάποια κύρωση. Ζουν, εργάζονται, αρρωσταίνουν, θεραπεύονται, αγαπούν, αντιπαθούν, γελούν, κλαίνε, θυμούνται, ξεχνούν, παίζουν, παίρνουν τα πράματα σοβαρά, κρατούν σημειώσεις, αναζητούν ένα πρόσχημα, εν συντομία, ζουν στα βουνά του νοτιοανατολικού Μεξικού, στις Τσιάπας, στο Μεξικό, στη Λατινική Αμερική, στην Αμερική,στον Πλανήτη Γη κλπ.

Επιπλέον τα 7 αυτά άτομα προσφέρθηκαν εθελοντικά να κάνουν το ταξίδι αυτό δια θαλάσσης- κάτι που δεν ενθουσιάζει όλους τους ζαπατίστας, από όλα τα εδάφη. Έτσι, για να είμαστε σαφείς, κανένα άτομο δεν ήθελε να ταξιδέψει με πλοίο. Πόσο συνέβαλε σε αυτό η τρομοκρατική εκστρατεία που έγινε από την Esperanza αλλά και από την πλευρά των Defensa zapatista, κάτι που συνθέτει το διάσημο αλγόριθμο:” όλ@ θα πεθάνετε άθλια”; Δεν ξέρω. Αλλά το γεγονός ότι ανατράπηκαν τα κοινωνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένου και του what’s up, χωρίς κανένα τεχνολογικό πλεονέκτημα (χωρίς καν ένα σήμα αγροτικής, κινητής τηλεφωνίας), με παρακίνησε να βάλω κι εγώ το λιθαράκι μου και να βοηθήσω όπως μπορώ.
Λοιπόν, κινούμενος από τη συμπάθειά μου στην ομάδα Defensa Zapatista, ζήτησα την άδεια από τον SubMoy να μιλήσω στην αποστολή που ετοιμάζεται ανάμεσα σε κραυγές, τσιρίδες και γέλια παιδιών, για μια εισβολή που δεν είναι εισβολή… καλά ναι είναι, αλλά ας πούμε ότι είναι συνεναιτική. Κάτι σαν σαδο-μαζοχιστικό διεθνισμό, που φυσικά δε θα ειδωθεί σαν μια

ορθόδοξη πρωτοπορία, που πηγαίνει τόσο μπροστά και μακριά από τις μάζες και τελικά δεν φαίνεται καν.

Εμφανίστηκα στη συνέλευση και παίρνοντας την καλύτερη έκφραση τραγωδίας που είχα, τους είπα φρικτά πράματα για την ανοιχτή θάλασσα: τους ατέλειωτους εμετούς, τη μονότονη απεραντοσύνη του ορίζοντα, την κακή διατροφή με καλαμπόκι, χωρίς ποπ κορν και – τρόμος!- χωρίς τη σάλτσα βαλεντίνα, τον περιορισμό με άλλους ανθρώπους για αρκετές βδομάδες- με ποιον τις πρώτες ώρες, ανταλλάσσετε χαμόγελα και προσοχή και λίγο αργότερα βλέμματα που σκοτώνουν. Περιέγραψα επίσης, με μεγάλη λεπτομέρεια τις τρομερές καταιγίδες και τις άγνωστες απειλές. Αναφέρθηκα στο Κράκεν και μέσα από μια τέτοια λογοτεχνική πηγή, τους είπα για μια γιγάντια λευκή φάλαινα που αναζητούσε κάποιον οργισμένα, για να του σπάσει το πόδι, κάτι που θα αφαιρούσε από το θύμα, το ευπρεπές χαρακτηριστικό του, να χορεύει την πιο αργή κούμπια. Ήταν άχρηστο. Και πρέπει να ομολογήσω, όχι χωρίς την κακώς, τραυματισμένη περηφάνεια του φύλου μου, ότι οι γυναίκες είπαν κυρίως: ”Με βάρκα!”, όταν παρουσιάστηκε η επιλογή του ταξιδιού με βάρκα ή αεροπλάνο.
Οπότε δεν καταγράφηκαν μόνο 7, ούτε 10, ούτε 15, αλλά περισσότερα από 20! Μέχρι και η μικρή Βερόνικα, που ήταν 3 χρονών υπέγραψε όταν άκουσε την ιστορία της φάλαινας. Ναι, ακατανόητο. Αλλά όταν τη γνωρίσουν θα λυπηθούν για αυτή (το κορίτσι, όχι τη φάλαινα). Θέλω να πω, ότι θα λυπηθούν τον Moby Dick.

Γιατί λοιπόν μόνο 7; Λοιπόν θα μπορούσα να σας μιλήσω για τα 7 βασικά σημεία (μπροστά, πίσω, τη μια και την άλλη πλευρά, το πάνω και το κάτω μέρος, το κέντρο), τους 7 πρώτους θεούς που γεννήθηκαν στον κόσμο, και θα σας τα έλεγα σύντομα. Αλλά η αλήθεια είναι ότι πέρα από τα νούμερα και τις αλληγορίες, ο αριθμός αυτός οφείλεται στο γεγονός ότι τα περισσότερα άτομα δεν έχουν αποκτήσει ακόμα διαβατήριο και εξακολουθούν να αγωνίζονται για να το αποκτήσουν. θα σας μιλήσω για αυτό αργότερα.
Λοιπόν, εσάς σίγουρα δε σας ενδιαφέρουν τέτοια προβλήματα.

Εσείς αυτό που θέλετε να ξέρετε είναι ποια άτομα θα πλεύσουν με το ”Το βουνό-la Montana”, διασχίζοντας τον Ατλαντικό και εισβάλοντας…εεε.. εννοώ επισκεπτόμενο την Ευρώπη. Εδώ λοιπόν βάζω τις φωτογραφίες τους και ένα πολύ σύντομο προφίλ τους:

Λουπίτα: 19 χρονών. Γεννημένη στο Μεξικό. Tzotzil de los Altos , Τσιάπα. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα, τα τζοτζίλ, και τα καστεγιάνο με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Υπήρξε τοπική συντονίστρια νεολαίας, περιφερειακή συντονίστρια νεολαίας και τοπική διευθύντρια συλλογικής εργασίας. Μουσική που της αρέσει: pop, ρομαντική, cumbias, μπαλάντες, ηλεκτρονική, ραπ, χιπ χοπ, μουσική των άνδεων, κινέζικη μουσική, επαναστατικά τραγούδια, κλασική μουσική, ροκ της δεκαετίας του 80 (έτσι τη λένε), παραδοσιακή μουσική από το χωριό της… και η ρεγκετόν (συντακτική σημείωση: αν αυτό εδώ δεν είναι ένας κόσμος που ταιριάζουν πολλοί κόσμοι, τότε δεν ξέρω τι είναι. Τέλος της σημείωσης). Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, κόκκινο, κερασί και καφέ. Θαλάσσια εμπειρία: Ως παιδί ταξίδεψε με βάρκα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες, για να είναι στην αποστολή. Είναι εθελόντρια, για να ταξιδέψει με πλοίο στην Ευρώπη. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού μέσα στο πλοίο, θα ενεργήσει ως η τρίτη συντρόφισσα.

Καρολίνα: 26 χρονών. Γεννημένη στο Μεξικό. Αρχικά Tzotzil de los Altos, Τσιάπα, τώρα Tzeltal από τη ζούγκλα Λακαντόνα. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα tzotzil, καθώς και tzeltal και castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Είναι ανύπαντρη μητέρα ενός κοριτσιού 6 ετών. Η μητέρα της βοηθάει στη φροντίδα του παιδιού. Υπήρξε συντονίστρια του ”οι γυναίκες όπως είμαστε” και μαθήτρια κτηνιατρικής. Σήμερα είναι comandanta στην πολιτική οργάνωση των Ζαπατίστας. Μουσική που της αρέσει: ποπ, ρομαντική, cumbias, ροκ του 80 (έτσι το λένε), ορχηστρική και επαναστατικά τραγούδια. Αγαπημένα χρώματα: κρεμ, μαύρο και κερασί. Εμπειρία στη θάλασσα: με ταχύπλοο κάποια φορά. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελόντρια για το ταξίδι με πλοίο στην Ευρώπη.

Ξιμένα: 25 ετών. Γεννημένη στο Μεξικό. Cho’ol , βόρεια των

Τσιάπας. Μιλάει τη μητρική της γλώσσα cho’ol και castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Ανύπαντρη μητέρα ενός εξάχρονου κοριτσιού. Υπήρξε συντονίστρια νεολαίας και τώρα είναι comandanta της πολιτικής οργάνωσης των ζαπατίστας. Μουσική που της αρέσει: cumbias, τροπική, ρομαντική, επαναστατική, rock των 80s (έτσι τη λένε), ηλεκτρονική και αγροτική. Αγαπημένα χρώματα: μωβ, μαύρο και κόκκινο. Θαλάσσια εμπειρία: Κάποια φορά με ταχύπλοο. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για να συμμετέχει στην αποστολή. Εθελόντρια στο ταξίδι για την Ευρώπη. Δεύτερη στη διοίκηση της θαλάσσιας αποστολής, μετά τον Ντάριο.

Γιούλη: 37 χρονών. Θα γίνει 38, το Μάιο, μέσα στη θάλασσα. Αρχικά Tojolabal, τη συνοριακή ζούγκλα, τώρα Tzeltal από τη ζούγκλα Λακαντόνα. Μιλάει τα castellano με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Είναι μητέρα δυο πλασμάτων: ενός κοριτσιού 12 ετών και ενός αγοριού 6 ετών. Ο σύντροφός της τη στηρίζει φροντίζοντας τα παιδιά τους. Ο σύντροφός της είναι Tzeltal, οπότε αγαπιούνται, τσακώνονται και ξανααγαπιούνται στα castellano. Υπήρξε λειτουργός εκπαίδευσης, διαμόρφωσε την εκπαίδευση (προετοιμάζει λειτουργ@ εκπαίδευσης) και συντονίστρια της τοπικής συλλογικότητας. Μουσική που της αρέσει: ρομαντική, ορχηστρική, cumbia, ροκ, επαναστατικά τραγούδια, ποπ, τροπική, αγροτική, ροκ των 80s (έτσι το λένε), φολκ, το ξυλόφωνο. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, καφέ και κόκκινο. Καμία εμπειρία στη θάλασσα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Εθελόντρια για το ταξίδι στην Ευρώπη.

Μπερνάλ: 57 ετών. Tojolabal από την περιοχή της συνοριακής ζούγκλας. Μιλά τη μητρική του γλώσσα, τα tojolabal και τα castellano, με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Πατέρας 11 παιδιών: Το μεγαλύτερο είναι 30 και το μικρότερο 6. Η οικογένειά του υποστηρίζει τη φροντίδα των νέων. Υπήρξε στρατιωτικός, τοπικός επικεφαλής, δάσκαλος σε ζαπατιστικό σχολείο και μέλος της Junta de Buen Gobierno. Μουσική που του αρέσει: αγροτική, cumbia, οι huichol musical, επαναστατικά και το ξυλόφωνο. Αγαπημένα χρώματα: το μπλέ, μαύρο, γκρι, καφέ.

Θαλάσσια εμπειρία: μονόξυλο και βάρκα. Προετοιμάστηκε έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντής για το ταξίδι των ζαπατίστας στην Ευρώπη.

Ντάριο: 47 ετών. Cho´ol από τα βόρεια της Chiapas. Μιλάει την μητρική του γλώσσα, cho'ol και castellano με ευκολία. Πατέρας τριών παιδιών: ένα 22 ετών, το άλλο 9 και το μικρότερο 3. Το αγόρι και το κορίτσι θα έρθουν με τη μητέρα τους στην Ευρώπη, με αεροπλάνο, τον Ιούλιο. Υπήρξε στρατιωτικός, τοπικός επικεφαλής, περιφερειακός επικεφαλής και τώρα είναι διοικητής στην πολιτική οργάνωση των Ζαπατίστας. Μουσική που του αρέσει: αγροτική από το Bertin και Lalo, τροπική, ξυλόφωνο, τοπική και επαναστατική μουσική. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο και γκρί. Θαλάσσια εμπειρία: μόνοξυλο. Προετοιμάζεται έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντής για το ταξίδι στην Ευρώπη. Θα είναι ο συντονιστής της θαλάσσιας αποστολής των ζαπατίστας.

Marijose: 39 ετών. Tojolabal από τη συνοριακή ζούγκλα. Μιλά castellano με ευκολία. Ξέρει να διαβάζει και να γράφει. Υπήρξε στρατιωτικός, υποκινητής της υγείας και της εκπαίδευσης, διαμόρφωσε την εκπαίδευση. Μουσική που του αρέσει: cumbias, ρομαντική, αγροτική,ποπ, ηλεκτρονική, ροκ του 80 (έτσι τη λένε), ξυλόφωνο, επαναστατικά. Αγαπημένα χρώματα: μαύρο, μπλέ και κόκκινο. θαλάσσια εμπειρία: μονόξυλο και βάρκα. Προετοιμάζεται έξι μήνες για την αποστολή. Είναι εθελοντ@ για το ταξίδι στην Ευρώπη με πλοίο. Έχει οριστεί το πρώτο άτομο (ζαπατίστα) που θα αποβιβαστεί και με αυτό θα ξεκινήσει η εισβολή… εντάξει η επίσκεψη στην Ευρώπη.

Έτσι το πρώτο φυτό που θα προσγειωθεί σε ευρωπαϊκό έδαφος (φυσικά, αν μας αφήσουν να αποβιβαστούμε) δε θα προέρχεται από άντρα ή γυναίκα. Θα προέρχεται από ένα άλλο.
Αυτό που ο αείμνηστος Sub Marcos, θα περιέγραφε ως: "χαστούκι με μια μαύρη κάλτσα για ολόκληρη την ετεροπατριαρχική αριστερά", αυτό αποφασίστηκε, δηλαδή το Marijose να είναι το άτομο που θα αποβιβαστεί πρώτο.
Μόλις βάλει και τα δυο του πόδια στη στεριά και ανακάμψει από τη ζάλη, το Marijose θα φωνάξει:

”Παραδοθείτε χλωμά πρόσωπα της ετερο πατριαρχίας, ώστε να έρθει το διαφορετικό!”
Εντάξει, αστειεύομαι! Όμως δεν θα ήταν εντάξει να το πω αυτό;
Όχι, όταν πατήσει τη γη, τ@ σύντροφ@ Marijose, θα πει με επίσημη φωνή:
”Στο όνομα των γυναικών, των παιδιών, των αντρών, των ηλικιωμένων και φυσικά των άλλων ζαπατιστας, δηλώνω ότι το όνομα αυτής της γης, που οι ντόπιοι τη φωνάζουν ”Ευρώπη”, θα καλείται στο εξής: ”SLUMIL K´AJXEMK´ OP”, που σημαίνει ”Ανυπότακτη Γη” ή ”Γη που δεν παραιτείται, που δεν εξασθενεί”. Και έτσι θα γνωρίζουν οι ντόπιοι και οι ξένοι, ότι όσο υπάρχει κάποιος εδώ, η γη αυτή δε θα παραιτηθεί, δε θα ξεπουληθεί, δε θα υποταχθεί”.

Doy fe.
SupGaleano.
Απρίλιος 2021.
(Συνεχίζεται…)
ya aquí alguien que no se rinda, que no se venda y que no claudique”.

Ραούλ Ζιμπέκι: Στρατιωτικοποίηση, το ανώτερο στάδιο του εξορυκτισμού

του Ραούλ Ζιμπέκι

μετάφραση του Βασίλη Γεωργάκη

Η αυξανόμενη στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών μας αποτελεί ένα ξεκάθαρο σημάδι πως το πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα βρίσκεται στο λυκόφως του. Το σύστημα εγκατέλειψε την

προσπάθεια ενσωμάτωσης των λαϊκών μαζών, δεν διατίθεται πλέον να συνομιλήσει με αυτές, αλλά περιορίζεται στο να τις κατασκοπεύει και να τις ελέγχει. Πριν από αυτή τη μιλιταριστική περίοδο, οι «παραστρατημένοι» γνώριζαν τον εγκλεισμό προκειμένου να συνετιστούν. Πλέον είναι ζήτημα ανοιχτής παρακολούθησης ολόκληρων κοινωνικών στρωμάτων που απαρτίζουν την πλειοψηφία του πληθυσμού.

Όταν ένα σύστημα χρειάζεται να στρατιωτικοποιεί την καθημερινή ζωή για να ελέγχει την πλειοψηφία, μπορούμε να πούμε πως οι μέρες του είναι μετρημένες. Ακόμη κι αν στην πραγματικότητα οι «μέρες» θα πρέπει να υπολογίζονται σε χρόνια ή και δεκαετίες.

Ένα καλό παράδειγμα είναι η κληρονομιά της δικτατορίας του Πινοσέτ στη Χιλή, και συγκεκριμένα ο κεντρικός ρόλος του στρατού και της στρατιωτικοποιημένης αστυνομίας, των Καραμπινέρος (Carabineros), στον κοινωνικό έλεγχο. Κληρονομιά του καθεστώτος είναι ο έλεγχος των εσόδων των μεταλλείων χαλκού από τις ένοπλες δυνάμεις. Ο χαλκός είναι το κύριο εξαγωγικό προϊόν της Χιλής.

Ο νόμος περί περιορισμένης πρόσβασης στον χαλκό εγκρίθηκε την δεκαετία του 1950, εν μέσω θυελλωδών κινητοποιήσεων της εργατικής τάξης και της φτωχολογιάς των αστικών κέντρων και της υπαίθρου. Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας αυτός ο μυστικός νόμος τροποποιήθηκε εφτά φορές.

Μόλις το 2016, χάρη σε ένα ρεπορτάζ που βασίστηκε σε διαρροή της εφημερίδας El Mostrador, αποκαλύφθηκε πως 10% των κερδών της κρατικής επιχείρησης χαλκού μεταφερόταν απευθείας στις ένοπλες δυνάμεις.

Ο μυστικός νόμος δεν ανακλήθηκε παρά το 2019, όταν οι δρόμοι της Χιλής άρχισαν να φλέγονται από σειρά διαδηλώσεων κι εξεγέρσεων, που ξεκίνησαν το 2011 από φοιτητές και Μαπούτσε, στους οποίους αργότερα προστέθηκαν φεμινίστριες.

Η ζημιά που το στρατιωτικό καθεστώς προκάλεσε στην κοινωνία μπορεί να ιδωθεί στο γεγονός πως οι περισσότεροι από τους

μισούς Χιλιανούς απέχουν από τις εκλογές, ενώ πρωτύτερα η συντριπτική πλειοψηφία ψήφιζε· υπάρχει τρομακτική απονομιμοποίηση των πολιτικών κομμάτων και των κρατικών θεσμών.

Το 2019, η μεξικάνικη κυβέρνηση, προκειμένου να ανταποκριθεί στον καταστρεπτικό «Πόλεμο κατά των ναρκωτικών», συγχώνευσε τα σώματα ασφαλείας και την αστυνομία και ονόμασε τον νέο σχηματισμό «Εθνική Φρουρά» (Ισπ. Guardia Nacional), στρατιωτικοποιώντας ακόμη περισσότερο την αστυνομία. Η Εθνική Φρουρά έχει αναλάβει την φύλαξη των βόρειων και νότιων συνόρων της χώρας, απέναντι σε μετανάστες. Στην φωτογραφία, άνδρες της Εθνικής Φρουράς επιτίθενται σε μετανάστες από την Ονδούρα που εγκαταλείπουν την χώρα εξαιτίας του καπιταλιστικού εξορυκτισμού και του ναρκο-νεοφιλελευθερισμού. (Πηγή φωτογραφίας Cambio16)

Αυτή δεν είναι η μοναδική περίπτωση φυσικά. Ο βραζιλιάνικος στρατός έπαιξε σημαντικό ρόλο στη φυλάκιση του Λούλα, την απομάκρυνση της Ντίλμα Ρούσεφ και την εκλογή του Μπολσονάρου.

Σε κάθε περίπτωση, η στρατιωτικοποίηση παραβιάζει το υποτιθέμενο «Κράτος Δικαίου», τις νομικές διευθετήσεις που η

κοινωνία έχει υιοθετήσει, συχνά χωρίς έχει προηγηθεί η δέουσα διαβούλευση.

Η στρατιωτικοποίηση έρχεται μαζί με την επιβολή ενός κοινωνικού μοντέλου που ονομάζουμε *εξορυκτισμό*• έναν τρόπο συσσώρευσης κεφαλαίου από το 1% του πληθυσμού, βασισμένο στην κλοπή και την απογύμνωση των λαών, ο οποίος προϋποθέτει στυγνή στρατιωτική δικτατορία στις περιοχές και τις επαρχίες όπου εφαρμόζεται και λειτουργεί.

Ο μιλιταρισμός υπάγεται σε αυτή τη λογική της συσσώρευσης μέσω βίας, για τον απλούστατο λόγο ότι τα αγαθά των ανθρώπων δεν μπορούν να αποσπαστούν παρά μόνο υπό την απειλή των όπλων.

Ο μιλιταρισμός συνοδεύεται από βία, εξαφανίσεις ανθρώπων, γυναικοκτονίες και βιασμούς. Πέραν τούτων, πάντα δίνει χώρο στη δημιουργία και δράση παραστρατιωτικών οργανώσεων, που πάντα συνοδεύουν τις μεγάλες εξορυκτικές εργασίες. Και παρόλο που θεωρούνται παράνομες, οι παραστρατιωτικές οργανώσεις αποτελούνται από άτομα εκπαιδευμένα και οπλισμένα από τις ένοπλες δυνάμεις – όπως μπορούμε να δούμε στο Μεξικό και την Κολομβία.

Τώρα γνωρίζουμε ότι ο κύριος ωφελημένος από τον υπό σχεδιασμό σιδηρόδρομο ονόματι «Mayan Train» θα είναι ο στρατός.[1] Η κυβέρνηση του López Obrador έχει παραχωρήσει στις ένοπλες δυνάμεις όλα τα τμήματα του σιδηροδρόμου, προσθέτοντας ότι τούτο είναι «μία ανταμοιβή» προς τον θεσμό.

Οι ομοιότητες με την περίπτωση της Χιλής και του χαλκού είναι ακόμη περισσότερες.

Η πρώτη αφορά στην απευθείας απόδοση προνομίων με τα οποία η κυβέρνηση κερδίζει την υπακοή των ένστολων, στους οποίους στην πραγματικότητα υπακούει η ίδια.

Η δεύτερη αφορά στο επιχείρημα της «εθνικής ασφάλειας» που αξιοποιείται από τις κυβερνήσεις. Στην Χιλή ήταν η μάχη κατά του κομμουνισμού. Στο Μεξικό είναι το ζήτημα των νότιων

συνόρων, με τα επιχειρήματα να περιστρέφονται γύρω από το ζήτημα της μετανάστευσης και του trafficking.

Η τρίτη είναι πως η στρατιωτικοποίηση είναι τόσο το πλάνο όσο και ο τρόπος διακυβέρνησης. Ακολουθείται από αεροδρόμια και εσωτερική τάξη σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής. Δια της βίας καταφέρνουν να ανατρέπουν την νομιμότητα κατά το δοκούν, όπως τους οικονομικούς περιορισμούς και κανονισμούς.

Παρατηρούμε τη διαδικασία στρατιωτικοποίησης από τις ΗΠΑ, τη Ρωσία και την Κίνα σε όλες τις χώρες της Λατινικής Αμερικής. Συνίσταται στον έλεγχο των αγροτικών και αστικών γεωγραφιών από ένοπλους άνδρες που βρίσκονται στην υπηρεσία της πρωτεύουσας, με στόχο των έλεγχο των πληθυσμών που ανθίστανται στην απογύμνωσή τους.

Το ζήτημα δεν αφορά έναν διαβολικό πρόεδρο ή κυβέρνηση. Τούτο δεν αμφισβητείται αλλά δεν είναι το πρόβλημα. Αντιμετωπίζουμε ένα σύστημα που για να επιτείνει την επιθανάτια αγωνία του,

χρειάζεται να εφαρμόσει σχέδια που γεννήθηκαν τον 20^{ο} αιώνα και αποτελούν μοτίβα στα έργα του Αγκάμπεν: η κατάσταση της εξαίρεσης σαν μορφή διακυβέρνησης, ο νόμιμος εμφύλιος πόλεμος απέναντι σε όσους δεν αφομοιώνονται και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που φυλάσσονται από παραστρατιωτικούς.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στη *La Journada* στις 26 Μαρτίου 2021. Τελευταία ανάκτηση 20/4/2021. Μπορείτε να μεταβείτε στο πρωτότυπο άρθρο από εδώ.

[1] Ο σιδηρόδρομος Mayan Train (Ισπ. Tren Mayan) είναι μία σχεδιαζόμενη σιδηροδρομική γραμμή μήκους άνω των 1500 χιλιομέτρων που θα διασχίζει περιοχές της Τσιάπας και της χερσονήσου του Γιουκατάν. Το γιγαντιαίο πρότζεκτ που αναμένεται να κοστίσει περίπου 7,4 δις δολάρια στοχεύει στην ανάπτυξη του τουρισμού στην περιοχή και έχει ξεσηκώσει τις

αντιδράσεις οικολογικών οργανώσεων και των Ζαπατίστας. Σε μία προσπάθεια να επενδυθεί το σχέδιο με λαϊκή νομιμοποίηση η κυβέρνηση το 2019 διεξήγαγε ένα συμβουλευτικό δημοψήφισμα-φάρσα στις άμεσα ενδιαφερόμενες επαρχίες, στο οποίο δεν συμμετείχε παρά το 8% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων. Η μονομέρεια του δημόσιου διαλόγου προς τα θετικά του πρότζεκτ ήταν δε τέτοια, που υπήρξε παρέμβαση ακόμη και των Ηνωμένων Εθνών.

Από το δημόσιο δημοκρατικό πανεπιστήμιο στις περιφρουρούμενες business για την ολιγαρχία

Τοποθέτηση της Πρωτοβουλίας Πανεπιστημιακών ΑΠΘ-ΠΑΜΑΚ

Το τελευταίο διάστημα παρακολουθούμε με ενδιαφέρον, τουλάχιστον, τις εντεινόμενες προσπάθειες των τωρινών πρυτανικών αρχών αλλά και μιας ομάδας μελών ΔΕΠ του Αριστοτέλειου να προωθήσουν με «βαθιές τομές» και γοργό βηματισμό το σχέδιό τους για τον μετασχηματισμό του πανεπιστημίου μας σε μια συγκεκριμένη κατεύθυνση. Είμαστε υπέρμαχοι αλλαγών και τομών, αλλά το ζητούμενο που μας ενδιαφέρει είναι η συγκεκριμένη κατεύθυνση στην οποία στρέφονται αυτές οι «τομές» πέρα από τη μεγαλόστομη ρητορεία που τις περιβάλλει.

Η ίδρυση αγγλόφωνου τμήματος στην ιατρική σχολή του ΑΠΘ, όπου αλλοδαποί φοιτητές θα μπορούν να αγοράζουν με υψηλά δίδακτρα τα πτυχία που οι ημεδαποί καλούνται να αποκτήσουν με δύσκολη προετοιμασία, ανταγωνισμό σε πανελλαδικές εξετάσεις και εν

συνεχεία τις πανεπιστημιακές δοκιμασίες είναι μία μόνον έκφανση αυτού του σχεδίου. Άλλες σημαντικές πτυχές του περιλαμβάνουν τις διατυμπανιζόμενες δράσεις της αντιπρυτανείας έρευνας για τη συστηματική «καλλιέργεια επιχειρηματικού πνεύματος» στους φοιτητές και τις φοιτήτριές μας. Και τελευταία, όπως μαθαίνουμε από επίσημη ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του πανεπιστημίου, το μνημόνιο που υπέγραψε το ΑΠΘ με τον Γενικό Διευθυντή της Cisco Hellas

«στο πλαίσιο της δέσμευσής μας για εξωστρέφεια και ανάπτυξη συνεργασιών διεθνούς εμβέλειας, ώστε η έρευνα και η καινοτομία που παράγεται στους κόλπους του Πανεπιστημίου μας να ακολουθεί τις παγκόσμιες τάσεις και ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Ξεκινάμε μία πολλά υποσχόμενη συνεργασία με την Cisco…τη δημιουργία κοινών διεπιστημονικών ερευνητικών ομάδων εργασίας υπό την καθοδήγηση του εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού της Cisco, με τη φιλοξενία των ομάδων τόσο στις υποδομές του ΑΠΘ όσο και στις υποδομές του Κέντρου DT&S, αλλά και την ενίσχυση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας του ΑΠΘ μέσω του Cisco Networking Academy Program».

> *Η «εξωστρέφεια» και η σύνδεση με παγκόσμιες τάσεις της οικονομίας και της κοινωνίας μας βρίσκουν σύμφωνους και σύμφωνες επί της αρχής. Το ερώτημά μας όμως είναι για ποιες ακριβώς «τάσεις» μιλάμε και ποιες είναι αυτές οι δυνάμεις «έξω» στην κοινωνία, την εγχώρια και την παγκόσμια, στις οποίες θέλουμε να στραφούμε* ***κατά προτεραιότητα.***

Ποιες είναι οι τάσεις με τις οποίες θέλουμε να συνδεθεί το πανεπιστήμιό μας;

Είναι οι παγκόσμιες τάσεις δραματικής αύξησης των ανισοτήτων, των αποκλεισμών, της φτώχειας, της εργασιακής επισφάλειας όλων και κυρίως των νέων, υπέρ ελαχίστων σε μια αχαλίνωτη παγκόσμια οικονομία της αγοράς, στην οποία κυριαρχούν λίγοι διεθνείς «παίκτες» όπως η Cisco; Είναι οι τάσεις καταστροφής του περιβάλλοντος από εταιρίες με εξαρχής προτεραιότητα το

ιδιωτικό κέρδος; Είναι οι τάσεις ανάπτυξης και χρήσης νέων ψηφιακών τεχνολογιών για τον έλεγχο των πολλών, για τη συγκέντρωση προσωπικών και άλλων δεδομένων, και για την άντληση τεράστιων κερδών από λίγους ιδιώτες μέσα από δίκτυα και σχήματα ιδιοκτησίας (google, amazon, facebook, Airbnb κ.ο.κ.) όπου η διάδραση των πολλών και οι νέες τεχνολογίες που αναπτύσσονται από δημόσια κέντρα έρευνας και ελεύθερες κοινότητες προγραμματιστών γίνονται αντικείμενα εκμετάλλευσης και ιδιοποίησης;

Ή είναι οι τάσεις της κοινωνικής συνεργασίας μέσα από τις νέες «ομότιμες» τεχνολογίες, οι τάσεις της αλληλέγγυας οικονομίας υπέρ της ευρύτερης κοινωνίας, οι τάσεις που υπερασπίζονται τη ζωή στον πλανήτη, τα κοινά αγαθά προς όφελος όλων, τη δημοκρατία με πραγματική ισότητα ευκαιριών, δικαιωμάτων και πολιτικής εξουσίας;

Και ποιες είναι οι δυνάμεις με τις οποίες θέλουμε να συνεργαστεί στενά το δημόσιο πανεπιστήμιο;

Είναι η Cisco, οι παγκόσμιες πολυεθνικές, οι διεθνείς και οι εγχώριες ελίτ;

Ή τα πλατιά κοινωνικά στρώματα των φτωχών, των ανέργων, της φτωχοποιούμενης «μεσαίας τάξης», των επισφαλώς εργαζόμενων με μισθούς πείνας που κατακλύζουν τις τάξεις των φοιτητ/ριών και των αποφοίτων μας; Οι πρόσφυγες, οι μετανάστες/ριες και οι κοινωνικά αποκλεισμένοι/ες; Οι κοινότητες σε όλη τη χώρα και στον πλανήτη που ζούνε την κλιματική αλλαγή και την περιβαλλοντική καταστροφή; Το πλήθος των πολιτών που νιώθει ότι διαθέτει ελάχιστο έλεγχο πάνω στις κυβερνήσεις και τις πολιτικές τους έναντι ισχυρών και οργανωμένων συμφερόντων, εγχώριων και διεθνών;

Μιλώντας το νεοφιλελεύθερο Newspeak της καινοτομίας, του επιχειρείν και της εξωστρέφειας, μια γλώσσα όχι μόνο απατηλή αλλά και βαθιά συντηρητική και μπαγιάτικη πλέον, μετά από 40 τουλάχιστον χρόνια νεοφιλελεύθερης ηγεμονίας, το σχέδιο που

ξεδιπλώνεται με πυγμή και αυτοϊκανοποίηση τον τελευταίο καιρό στο ΑΠΘ θέλει να κάνει το δοκιμαζόμενο δημόσιο πανεπιστήμιο μία ακόμη κερδοφόρα επιχείρηση που θα πουλά υπηρεσίες κατάρτισης και έρευνας με άμεσο αντίκρισμα στην αγορά. Το αντίκρισμα θα το καρπώνονται επιχειρηματικά διοικητικά στελέχη του πανεπιστημίου και επιχειρηματίες της γνώσης, ενώ μια στρατιά πληβείων εργαζομένων δασκάλων και ερευνητών/ριών θα εργάζεται με όρους επισφάλειας και μισθούς φτώχειας. Από την άλλη, οι φοιτητές/ριες θα είναι πελάτες/καταναλωτές που είτε θα αποκλείονται από την ανώτατη εκπαίδευση λόγω ανέχειας είτε θα φορτώνονται με φοιτητικά χρέη για να πληρώνουν τα δίδακτρα για τις «παρεχόμενες υπηρεσίες», χρέη που θα αποπληρώνουν μια ζωή.

Δεν πρόκειται για δυστοπικό σενάριο επιστημονικής φαντασίας αλλά για την πραγματικότητα του νεοφιλελεύθερου πανεπιστημίου σε χώρες όπως οι Η.Π.Α. και η Βρετανία. Εκεί το σχέδιο που μας μεταφέρεται με όλο και μεγαλύτερη ένταση από τους επαρχιώτες μεταλαμπαδευτές του στην Ελλάδα της κρυπτο-αποικιοκρατίας εφαρμόζεται ήδη επί δεκαετίες και έχει αποδώσει τους «όμορφους» καρπούς του.

Το νεοφιλελεύθερο κολέγιο-μπίζνες γίνεται με τη σειρά του ένας κόμβος οργανικά ενσωματωμένος στη παγκόσμια οικονομία της αγοράς, την οικονομία με τις τεράστιες διευρυνόμενες ανισότητες, τους δραματικούς αποκλεισμούς, τη φτώχεια και την περιβαλλοντική καταστροφή για πλατιά λαϊκά στρώματα. Εφόσον τελούν «υπό την καθοδήγηση εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού» πολυεθνικών, η κατάρτιση και η έρευνα που πραγματοποιούνται σε αυτό το επιχειρηματικό μόρφωμα υπηρετούν εξ ορισμού και εξαρχής τις ιδιωτικές στοχεύσεις αυτών των κολοσσών που αποβλέπουν σε τεράστια κέρδη και αντιμετωπίζουν ζητήματα δικαιοσύνης, δημοκρατίας και περιβάλλοντος ως εμπόδια ή, στην καλύτερη περίπτωση, «εξωτερικότητες». Γιατί αυτός είναι ο σκοπός των συγκεκριμένων εταιριών από τη σύστασή τους και με βάση το καταστατικό τους, και όχι η γενική κοινωνική ωφέλεια.

Και, φυσικά, το κολέγιο-μπίζνες χρειάζεται ό,τι χρειάζεται και κάθε μεγάλη ιδιωτική εταιρία και κάθε ελίτ που ευημερεί ενώ περιστοιχίζεται από μια κοινωνική έρημο και ένα πλήθος φτώχειας, ανισοτήτων, αποκλεισμών, καταστροφής και αποξένωσης:
τη στρατιωτικοποιημένη αστυνομία που θα προστατεύει τους πολύ λίγους που κερδίζουν από αυτό.

Στη συνέχεια της νεωτερικής παράδοσης ενός πανεπιστημίου ταγμένου στην ελεύθερη έρευνα, την κριτική σκέψη και τη γνώση για την κατάκτηση της αλήθειας άνευ όρων και προκαταλήψεων• στη συνέχεια ενός πανεπιστημίου στην υπηρεσία των πολλών, των δημοκρατικών ελευθεριών, του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής ισότητας, όπως διαμορφώθηκε στον 20ό αιώνα, **η Πρωτοβουλία πανεπιστημιακών ΑΠΘ-ΠΑΜΑΚ θέλει να συναντηθεί με όλους/ες όσους/ες στην πανεπιστημιακή κοινότητα -διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό, φοιτητές και φοιτήτριες, εργαζόμενους/ες στη διοίκηση και τις υπηρεσίες- είναι σε ετοιμότητα για να εμποδίσουν την πραγματοποίηση αυτής της δυστοπίας και να «επιχειρήσουν» για ένα άλλο όραμα:**
-Το πανεπιστήμιο της διδασκαλίας, της γνώσης και της έρευνας που εμπλουτίζει, βαθαίνει και διευρύνει τη γνώση πέρα από κατεστημένα συμφέροντα και ιδιωτικές σκοπιμότητες

-Το πανεπιστήμιο που αποτελεί φωνή παρρησίας και κριτικού λόγου στην κοινωνία, και στέκεται ελεύθερο απέναντι σε κάθε κατεστημένο συμφέρον και εξουσία

-Το πανεπιστήμιο που συντηρεί και δημιουργεί πολιτισμό και παιδεία, μορφώνοντας ελεύθερα σκεπτόμενους, ενημερωμένους και δημιουργικούς ανθρώπους

-Το πανεπιστήμιο που μαζί με τη γνώση και την παιδεία υπηρετεί μόνον δημοκρατικές αξίες και ευρύτερες κοινωνικές και οικολογικές ανάγκες

-Το πανεπιστήμιο που είναι άσυλο όλων των κοινωνικών δυνάμεων που υπερασπίζονται τη δημοκρατία των πολλών και τον πλανήτη

απέναντι στις σύγχρονες ολιγαρχίες και τις νέες δομές και τεχνολογίες της εξουσίας .

Απρίλιος 2021
Πρωτοβουλία Πανεπιστημιακών ΑΠΘ-ΠΑΜΑΚ

Παρουσιάσεις διημέρου ψυχική υγεία & κοινωνικά κινήματα(8-9 Ιουλίου 2020)

Παρουσιάσεις διημέρου ψυχική υγεία & κοινωνικά κινήματα(8-9 Ιουλίου 2020) στο Μικρόπολις

Download (PDF, 544KB)

Δ.Σ.Α. : Πίσω στα θρανία της ντροπής

του Κώστα Παπαδάκη

Συμπληρώνονται τις μέρες αυτές 70 χρόνια από την εκτέλεση (5/3/1951) του 23χρονου Νίκου Νικηφορίδη, που καταδικάστηκε σε θάνατο από το έκτακτο Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης, επειδή η συμμετοχή του στο «Φιλειρηνικό Δημοκρατικό Μέτωπο Νεολαίας» και στην «Διεθνή Εκκληση της Στοκχόλμης» για την ειρήνη, θεωρήθηκε ως συγκαλυμμένη προσπάθεια κατασκοπίας για την

Σοβιετική Ένωση και το παράνομο τότε Κ.Κ.Ε. Ένα παιδί 23 χρονών, που οι φωτογραφίες το δείχνουν διπλάσιο της ηλικίας του, καθώς είχε προλάβει να γευθεί τις περιποιήσεις και τα βασανιστήρια της ασφάλειας και της Μακρονήσου, οδηγήθηκε στην εκτέλεση χωρίς από την τότε κυβέρνηση του «κεντρώου» Σοφοκλή Βενιζέλου, παρά το διεθνές κύμα συμπαράστασης για να σωθεί η ζωή του. Ένας από τους φορείς που σιώπησαν τότε ήταν ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών ήταν ένα συντηρητικό προπύργιο συντεχνιακό, στον οποίο δικαίωμα εκλέγεσθαι τότε είχαν μόνο οι παρ' Αρείω Πάγω δικηγόροι (το 1/10 των εγγεγραμμένων) και είχε διανύσει το μεγαλύτερο μέρος της δεκαετίας του 1940 με Προέδρους διορισμένους από κατοχικές κυβερνήσεις σε διοικούσες επιτροπές, ένας εκ των οποίων ο Νικόλαος Ροντήρης εξελέγη στη συνέχεια το 1949 και ήταν Πρόεδρος του δικηγορικού συλλόγου Αθηνών μέχρι το Νοέμβριο του 1951 που πέθανε, διαρκούσης της δίκης Μπελογιάννη. Επί προεδρίας του λίγα χρόνια πριν, το 1947 είχε απορρίψει αίτημα συγγενών εξορίστων δικηγόρων για να ζητήσει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών την απόλυσή τους από την εξορία. Είχε διώξει πειθαρχικά τον Μιλτιάδη Πορφυρογέννη, ένα έξοχο στέλεχος της αριστεράς, δικηγόρο, για δηλώσεις τις οποίες είχε κάνει σε διεθνές συνέδριο καταγγέλλοντας τη λευκή τρομοκρατία στην Ελλάδα. Είχε σιωπήσει στη δολοφονία του αγωνιστή δικηγόρου Γιώργου Πουλίδη το 1948 στο στρατοδικείο της Τρίπολης. Και είχε υποχρεώσει τους υπαλλήλους του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών σε δήλωση νομιμοφροσύνης, την οποία είχαν υπογράψει όλοι πλην ενός, του Μιχάλη Βουρνά δικηγόρου, αδερφού του γνωστού ιστορικού Τάσου Βουρνά, τον οποίο και απέλυσε ο Ροντήρης επειδή δεν υπέγραψε. Μάλιστα, είχε επιχειρήσει εκβιαστικά και είχε καταφέρει να αποσπάσει απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και μάλιστα όχι ομόφωνη, με μόνο 3 ψήφους διαφορά υπέρ, με την οποία είχε αποφασιστεί, να υποχρεωθούν όλοι οι δικηγόροι Αθηνών, όλα τα μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, να υποβάλουν δηλώσεις νομιμοφροσύνης προς το καθεστώς επ' απειλή διαγραφής. Και βέβαια δεν τόλμησε ποτέ να εφαρμόσει

αυτήν την απόφαση.

Για τη δίκη Μπελογιάννη συνεπώς και για όλο εκείνο το κλίμα δεν υπήρξε κάποια διαμαρτυρία του Δικηγορικού Συλλόγου, κάποια καταγγελία, κάποια συμπεριφορά σαν αυτή που συνηθίσαμε και οικοδομήσαμε τα επόμενα χρόνια στο Δικηγορικό Σύλλογο και τον καταστήσαμε φυσικό, συλλογικό υπερασπιστή δικαιωμάτων και ελευθεριών. Το μόνο που έκανε εκείνη η διοίκηση για τη δίκη του Μπελογιάννη ήταν να απορρίψει το αίτημα του Γάλλου δικηγόρου Ντενερύ να παραστεί στη δίκη του Μπελογιάννη ως συνήγορος υπεράσπισης και σιώπησε φυσικά για όλες τις νομικές αυθαιρεσίες και την τρομοκρατία.

> *Ήταν μια περίοδος που οι συνήγοροι υπερασπιστές ακόμη δεν είχαν αρχίσει να διεκδικούν συνδικαλιστική κυριαρχία και θώκους.*

Ο χαρακτήρας του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών άρχισε να αλλάζει από το 1955 με τη θέσπιση του νέου Δικηγορικού Κώδικα (ΝΔ 3026/1954) και με τη «Νέα Κίνηση Δικηγόρων», η οποία άλλαξε τους συσχετισμούς των δυνάμεων, την προϊούσα ριζοσπαστικοποίηση και αργότερα τη συνάντηση με τα κινήματα για το Κυπριακό, για το 114, για τους Λαμπράκηδες, την ειρήνη, το δικτατορικό κίνημα, την κατάληψη της Νομικής και του Πολυτεχνείου και τη μεταπολίτευση και σιγά-σιγά ο συνήγορος υπερασπιστής άρχισε να κυριαρχεί και να αναδεικνύει συνδικαλιστικές ηγεσίες. Ήδη το 1956 ο Μιχάλης Βουρνάς επαναπροσλήφθηκε στο Σύλλογο επί προεδρίας Αθανασίου Ζερβόπουλου, έγινε διευθυντής και με την ιδιότητα αυτήν τελεύτησε το βίο του το Φεβρουάριο του 1992 ως Διευθυντής του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών. Και τα επόμενα χρόνια φτάσαμε, όταν πια μαζικοποιήθηκε ο Σύλλογος, και μπορούσαν να ψηφίζουν όλοι οι δικηγόροι χωρίς εξαιρέσεις, να αναδειχθούν σε κορυφαίες συνδικαλιστικές θέσεις ηγεσίας μεγάλες ιστορικές μορφές υπερασπιστικές – για να μην παρεξηγηθώ αναφέρομαι μόνο σε ανθρώπους που έχουν φύγει από τη ζωή – όπως ο Ευάγγελος Γιαννόπουλος, ο Ευάγγελος Μαχαίρας, από του οποίου το βιβλίο

για την ιστορία του Δικηγορικού Συλλόγου πολλά ενδιαφέροντα έχει κανείς να διαβάσει, και ο Τάκης Παππάς.

Η υλοποίηση της επιταγής του άρθρου 199 του τότε ισχύοντος Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954), το οποίο καθιστούσε τον Δικηγορικό Σύλλογο ανώτατο θεσμικό εκφραστή και υπερασπιστή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, συνέβαλε και στο να σταματήσουν οι εκτελέσεις και στο να αρχίσει η διαδικασία κατάκτησης όσων οι σκληρές μετεμφυλιακές κυβερνήσεις απαγόρευαν. Μεγάλες μορφές δικηγόρων αναδείχθηκαν πρωτοπόροι στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών μέσα και έξω από τα δικαστήρια, δημιουργώντας ιερές παρακαταθήκες και κάποιες φορές πληρώνοντας και με την ζωή τους την ίδια το τίμημα για την ανιδιοτελή υπερασπιστική δράση τους : Σταύρος Κανελλόπουλος, Ευάγγελος Γιαννόπουλος, Παντελής Λιότσος, Νικηφόρος Μανδηλαράς, Ευάγγελος Μαχαίρας, Τάκης Παππάς. Αλλά ακόμα και πρόεδροι προερχόμενοι από τον δεξιό χώρο (Επαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος, Σωτήρης Πολύδωρας, Δήμητρης Παξινός) διακρίθηκαν όχι λίγες φορές για ανακοινώσεις, ψηφίσματα και παρεμβάσεις του Δ.Σ.Α., οι οποίες σε κορυφαία ζητήματα που άπτονταν κρατικών αυθαιρεσιών και περιορισμού δικαιωμάτων και ελευθεριών, τάσσονταν πάντα με το μέρος των θυμάτων ενάντια στην εξουσία. Συχνά κάποιοι υπεράσπισαν με διάφορους τρόπους εκείνους που η εξουσία θεωρούσε «τρομοκράτες»:

Ο Ευαγγελος Γιαννόπουλος υπήρξε ένας από τους συνηγόρους του Ρόλφ Πόλε στις δίκες έκδοσής του το 1976.

Ο Δημήτρης Παξινός έδωσε μαζί μας με συνέπεια τη μάχη για να μην εκδοθεί ο Τούρκος «τρομοκράτης» πολιτικός αγωνιστής Ταϋλάν στη Γερμανία το 2004 και το πέτυχε. Ενώ αναρίθμητες ήταν οι παρεμβάσεις του για ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδίως για τα δικαιώματα των κρατουμένων.

Και ο πρόωρα εκλιπών Μιχάλης Ζαφειρόπουλος δεν ψήφισε ποτέ «Όχι» σε οποιοδήποτε ψήφισμα πρότεινε ο γράφων «αριστεριστής» σχετικό με ανθρώπινα δικαιώματα και κρατική καταστολή.

Όλα αυτά συνέβαλαν στη διαχρονική καταξίωση του Δικηγορικού Συλλόγου, όχι μόνο απέναντι στους δικηγόρους, αλλά απέναντι και στο κοινωνικό σύνολο διαμορφώνοντας την προσδοκία και την απαίτηση της ολόκληρου του νομικού κόσμου και της κοινωνίας για τις τοποθετήσεις του. Αυτό που αποτυπώνει και ο ισχύων κώδικας περί δικηγόρων (ν. 4194/2013) στο άρθρο 90 («Σκοποί και αρμοδιότητες δικηγορικών συλλόγων ")

Στους δικηγορικούς συλλόγους ανήκει :

α) Η υπεράσπιση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου σε μία δημοκρατική πολιτεία»

Η σημερινή πλειοψηφία του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. και ο πρόεδρός του αποτελούν θλιβερή εξαίρεση και μας γυρίζουν στις μέρες του Ροντήρη , στο 1951. Σιωπούν εκκωφαντικά εδώ και 56 ημέρες, όσο διαρκεί δηλαδή η απεργία πείνας του Κουφοντίνα, που αποτελεί διαμαρτυρία και απαίτηση επαναφοράς στην νομιμότητα, εξαιτίας της παραβίασης του άρθρου 3 Ν. 4760/2020, που η ίδια η κυβέρνηση θέσπισε για την σωφρονιστική αντιμετώπιση του Κουφοντίνα, καθ' ομολογία της, και τον οποίο η ίδια παραβιάζει εξαπατώντας με εναλλασσόμενα κατά περίσταση ψέμματα την κοινή γνώμη και προσπαθώντας να φορτώσει τις ευθύνες της στην δικαιοσύνη και στους συνηγόρους του. Η φωνή του Δ.Σ.Α. απουσιάζει, την στιγμή κατά την οποία έχει εκφραστεί η φωνή της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, του Συνηγόρου του Πολίτη, της Διεθνούς Αμνηστίας, των Δικηγορικών Συλλόγων Πατρών και Πειραιά, ακόμα και της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, έστω και με τις διαφωνίες μερικών δεκάδων εκπροσώπων του «δικαστικού μεσαίωνα», όπως εύστοχα τους χαρακτήρισε ο πρόεδρος της Ε.Δ.Ε.

Όλοι αυτοί καταγγέλλουν είτε στο σύνολο είτε σε επιμέρους πτυχές της την καταπάτηση των αρχών και κανόνων του κράτους δικαίου που ο Δ.Σ.Α. επιφορτίζεται και νομικά πρωτίστως να υπερασπίζει.

Με την στάση τους αυτή, παρά τα έντονα και επανειλημμένα

αιτήματα των συμβούλων της αριστεράς, αλλά και άλλων συμβούλων, όπως και του τ. αντιπροέδρου του θέμη Σοφού, περιορίζουν τον Δ.Σ.Α. σε ένα συντεχνιακό μικρομάγαζο, αποτυχημένης διαχείρισης και αυτό, αφού δεν κάνει τίποτα άλλο εδώ και αρκετούς μήνες από το να ζητάει να μείνουν ανοιχτά τα δικαστήρια ενάντια στην λογική και στην ογκούμενη αύξηση των κρουσμάτων της πανδημίας και να διεκδικεί εκλιπαρώντας λίγες εκατοντάδες ευρώ για τους πληττόμενους δικηγόρους, αντί να οργανώνει κινητοποιήσεις και να διεκδικεί ουσιαστική και πλήρη αποζημίωση και απαλλαγή από φόρους και ασφαλιστικές εισφορές.

Υποκλίνεται στον κυβερνητικό αυταρχισμό, τον οποίο ουδέποτε έχει καταγγείλει (συναθροίσεις, κατάργηση πανεπιστημιακού ασύλου, πανεπιστημιακή αστυνομία κα.), με αποτέλεσμα να γιγαντώνεται η καθημερινή και εκτεταμένη του εξάπλωση. Τα αντανακλαστικά του λειτουργούν αυτόματα μόνο όταν ο Ρουβίκωνας επισκέπτεται τα δικαστήρια.

Την ώρα που χιλιάδες δικηγόροι και νομικοί από όλη την Ελλάδα υπογράφουν, κινητοποιούνται και διαδηλώνουν κάθε μέρα, συμβάλλοντας με την παρουσία και την συμπεριφορά τους στην κατάκτηση του δικαιώματος των διαδηλώσεων στην πράξη για συμπαράσταση στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα, η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ. του Δ.Σ.Α. είναι άφαντη, ανύπαρκτη και φοβική.

Ένας τέτοιος φόβος απέναντι στην συγκέντρωση διαμαρτυρίας που διοργανώθηκε χθες 3/3/2021 και ώρα 16.30΄ έξω από τα γραφεία του Δ.Σ.Α., τους έκανε να φέρουν την αστυνομία, να ασφαλίσουν πόρτες και παράθυρα και να εξαφανιστούν, μήπως τυχόν και θελήσουμε να μπούμε στο κτήριο. Ασφαλώς και δεν θα τους κάναμε την χάρη να εγκλωβιστούμε στα ντουβάρια του, την στιγμή που το καθήκον μας καλούσε σε μία ακόμα μαζική διαδήλωση χιλιάδων ανθρώπων στο Σύνταγμα. Γιατί για μας ο Δ.Σ.Α. δεν είναι τα ντουβάρια και οι τοίχοι του, είναι το «χώμα» που άφησαν οι προηγούμενες ηρωικές γενιές των

αγωνιστών και αυτό το χώμα είναι δικό τους και δικό μας.

Και αν ο κ. Βερβεσός νομίζει, ότι προσαρμόζοντας την πολιτική του προς τα δεξιά διασπά το ακροατήριο των δικηγόρων που υποστηρίζουν την Ν.Δ. και γενικότερα του συντηρητικού τους κομματιού και ενισχύει τις πιθανότητες επανεκλογής του, δεν έχει παρά να συμβουλευτεί τα διδάγματα της συνδικαλιστικής ιστορίας του Δ.Σ.Α., τα οποία αποδεικνύουν χωρίς καμία εξαίρεση ότι όλοι οι διατελέσαντες «κεντροαριστεροί» πρόεδροι που ακολούθησαν την ίδια συμπεριφορά, ηττήθηκαν στις αμέσως επόμενες εκλογές από τον καθαρά δεξιό αντίπαλο τους. Δυστυχώς για αυτούς, το ακροατήριο των «κυρ – Παντελήδων» της δικηγορίας στο οποίο φαίνεται να ελπίζει και ο σημερινός πρόεδρος είναι μαθημένο να ξεχωρίζει τα αυθεντικά από τις απομιμήσεις και φυσικά να τα προτιμά.

Εάν λοιπόν ο κ. Βερβεσός νομίζει ότι κάνοντας πλάτη στην κυβερνητική αυθαιρεσία και γενικότερα στην κυβερνητική πολιτική, συνεχίζοντας τον δρόμο στο επαίσχυντο ΝΑΙ στο δημοψήφισμα 2015, ενισχύει την επανεκλογή του, είναι βέβαιο ότι κοιμάται σε λάθος πλευρό, αλλά είναι πρόβλημά του. Δικαίωμά του είναι να διαχειριστεί την προσωπική του καριέρα, με τον τρόπο που εκείνος νομίζει. Εκείνο που δεν είναι δικαίωμα του είναι να την βάλει πάνω από την ιστορία του Δικηγορικού Συλλόγου και να την φέρει πίσω στα χρόνια του Ροντήρη, ξανά δηλαδή στις σελίδες της ντροπής από τις σελίδες της δόξας.

Τον ευχαριστώ και πάλι για τη στάση του, όπως και κάθε άλλον που συμπαραστάθηκε, απέναντι στη σύλληψή μου στις 6/12/2020, αλλά δεν αρκεί αυτό, ούτε ανατρέπει την όλη εικόνα.

Τις σελίδες της δόξας θα τις γράψουν οι χιλιάδες αγωνιζόμενοι κάθε μέρα μαχόμενοι δικηγόροι, που υπερασπίζονται αυτά που ο Δ.Σ.Α. εξαιτίας του απεμπολεί.

Και με τους αγώνες τους όταν η θλιβερή παρένθεση των «Ροντήρηδων 2021» θα κλείσει, ο Δ.Σ.Α. θα επανέλθει στον δρόμο

που τον καλεί η ιστορία του.

Αθήνα, 4/3/2021

Κώστας Παπαδάκης

Πώς να επιχειρηματολογείτε ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία χωρίς να είστε βαρετοί γκρινιάρηδες ή boomer σοσιαλδημοκράτες

του Στέφανου Μπατσή

πρώτη δημοσίευση στο περιοδικό Kaboom

Στις 23 Οκτωβρίου του 2012 καταλάβαμε το κυλικείο της Νομικής στην Αθήνα, κι από τότε το κυλικείο έγινε Κυλικείο και μάλιστα Αυτοδιαχειριζόμενο. Μαζεύτηκε μπούγιο, τσακωθήκαμε με πόρτες και λουκέτα, βάλαμε μουσική και φτιάξαμε καφέδες, συνευλεσιαστήκαμε πολύ πιο μαζικά απ' ό,τι περιμέναμε, βάψαμε τοίχους, μας απείλησαν και τους απειλήσαμε, τα σπάσαμε και τα βρήκαμε• ήταν σούπερ! Μέσα στους επόμενους μήνες στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής (στο εξής ΑΚΝ) έγινε το έλα να δεις από εκδηλώσεις λόγου, προβολές ταινιών, κουρδισμένα και ξεκούρδιστα όργανα, συζητήσεις, πηγαδάκια που έγιναν εγχειρήματα που δεν το βάζει ο νους του ανθρώπου,

σχέσεις που φτάνουν μέχρι τον θάνατο κι άλλα ευλόγως εννοούμενα, τουλάχιστον όταν μιλάμε για σπουδαία συλλογικά εγχειρήματα: από Δημοσθένη Παπαμάρκο και Βασίλη Αλεξάκη μέχρι κωλόφρικα goa trance και «μολοτοφάρε μπατσάρε» συντρόφων αυτόνομων από τη Μπολόνια κι από εκδηλώσεις κριτικής νομικής σκέψης και πολιτικής φιλοσοφίας μέχρι σάλτα από φράχτες και τοίχους με το φθινοπωρινό αθηναϊκό σούρουπο. Το ’χω σκεφτεί αρκετά, τόσο στη βράση της στιγμής όσο και νηφάλια, κι έχω καταλήξει πως το ΑΚΝ είναι ό,τι σπουδαιότερο συνέβη στο ελληνικό πανεπιστήμιο τα τελευταία δέκα χρόνια, σίγουρα δηλαδή από το 2010 και μετά που μπορώ να έχω καλή εποπτεία της ιστορίας. Προσοχή όμως! Όταν μιλάω για ό,τι σπουδαιότερο, επ’ ουδενί δεν το περιορίζω στο σημαντικό αλλά κρίσιμα ασφυκτικό πλαίσιο του ανταγωνιστικού κινήματος, της αριστεράς και της αναρχίας, των κινημάτων με την ευρεία έννοια. Όχι• με πάσα σοβαρότητα θεωρώ το ΑΚΝ ό,τι σπουδαιότερο έχει συμβεί στο ελληνικό πανεπιστήμιο εν γένει κατά την αναφερόμενη χρονική περίοδο.

Προφανώς και το φως που είδαμε και μπήκαμε, γρήγορα έχασε την αθώα του λάμψη και μας γέμισε προβλήματα. Δημοσιεύματα της *Καθημερινής* που περιέγραφαν με βεβαιότητα το πώς και πού κρύβουμε βαρύ οπλισμό για τις κρύες νύχτες του χειμώνα, ηθικός πανικός ενορχηστρωμένος από το εν τη γενέσει του ακραίο κέντρο της Σχολής, ο καουμπόης Κοσμήτορας με το πουράκι και τα θυροκολλημένα φιρμάνια του, ο Κλαύδιος Πρύτανης με τα ναι μεν αλλά που δεν μπορούσες να εμπιστευτείς, οι νουθεσίες όλο νόημα από διοικητικούς «που θέλανε το καλό μας» να προσέχουμε με τη ναρκωπιάτσα της Μασσαλίας, η ανιαρή κι ατελέσφορη λαθροσυμμετοχή του αριστερίστικου αστερισμού. Προβλήματα, δεν λέω. Αλλά, με τα δεδομένα του μαγικού έτους 2012, προβλήματα που πηδούσες πάνω απ’ το εμπόδιο που σχημάτιζαν μ’ ένα δυνατό άλμα – δεν χρειαζόταν δα και παγκόσμιο ρεκόρ.

Τότε πρωθυπουργός ήταν ο Βρούτος, σήμερα ο γιος του Καίσαρα. Και μπορεί να τους συνέχει μια προνομιακή σχέση με την ευταξία, όπως κάθε φορά αυτή μεταφράζεται από τους

παροικούντες την εξουσία δημοσιολόγους, –ως δόγμα μηδενικής ανοχής, θεωρία του σπασμένου παράθυρου, καταστολή των δυναμικών μειοψηφιών κτλ.–, ωστόσο μεταξύ των δύο μπλε μαρέν περιόδων οφείλουμε να διακρίνουμε και διαφορές. Ο Σαμαράς εκλέγεται λίγους μήνες μετά τη –συγχρόνως συναρπαστική και τρομακτική– νύχτα εξέγερσης της 12ης Φεβρουαρίου 2012 και πορεύεται κατά τους πρώτους μήνες της διακυβέρνησής του εν μέσω οξυμμένου κοινωνικού ανταγωνισμού – που όπως γνωρίζουμε σήμερα έμελλε σταδιακά να αμβλυνθεί. Η φυσική βία που ασκεί το καθεστώς σκάει πάνω στα σώματα των διαδηλωτών, των καταλήψεων, των μεταναστών όπως η μπάλα σε γυμνό χέρι τερματοφύλακα μετά από σουτ καραβολίδα• σαρώνει και επιβάλλεται χωρίς πολλά-πολλά, αλλά πάντως δεν κατορθώνει –για λόγους που δεν μπορούν να αναλυθούν στο παρόν σημείωμα– να προχωρήσει τα απαιτούμενα βήματα μπροστά και να μετασχηματίσει αποφασιστικά τον δημόσιο χώρο, να τον φορτίσει με νέες σημασίες και αξίες• αν όχι τα πάντα, σίγουρα αρκετά μοιάζουν ακόμη τότε να είναι ακόμα στο τραπέζι – εξού και ΑΚΝ. Ο Μητσοτάκης διαδέχεται την τραγική τετραετία του ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας τη –σχετική– νομιμοποίηση, τη βούληση και τα μπράτσα για να υλοποιήσει ένα σχέδιο που δεν πρέπει να αναλυθεί τόσο ως σχέδιο καταστολής, αλλά περισσότερο ως μια δύναμη κανονικοποίησης, τακτοποίησης, υλικού και ιδεολογικού συμμαζέματος των «χρόνιων παθογενειών της ελληνικής κοινωνίας»• ψηφιακή γραφειοκρατία κατά τα δυτικά πρότυπα, επιτελικό κράτος που θυμίζει διακυβέρνηση επιχείρησης, περιφρόνηση για τις λαϊκές τάξεις αλλά και για τη λαϊκότητα εν γένει, αποκατάσταση της «νομιμότητας» στους χώρους όπου η εξουσία δυσκολευόταν να βρει έρεισμα ως μοναδική αυθεντία – ας μη λησμονούμε πως ο εκσυγχρονιστικός κύκλος είχε χρόνια ανοιχτός στην Ελλάδα, ενώ από την περίοδο των Μνημονίων κι ύστερα ταϊστήκαμε τεχνοκρατία, ειδικούς και οικονομισμό με την κουτάλα.

Η ασταμάτητη νομοθετική μηχανή της κυβέρνησης, που βλέπει λοκντάουν και της τρέχουν τα σάλια, ήταν δεδομένο πως δεν θα άφηνε εκτός ατζέντας τα πανεπιστήμια – άλλωστε, τα περισσότερα απ’ όσα υλοποιούνται σήμερα, έχουν εξαγγελθεί προγραμματικά ή

έχουν έστω σπιναριστεί επικοινωνιακά και δοκιμάσει τις αντοχές τους στην κοινή γνώμη. Δεν αναμέναμε βεβαίως καμία ύφεση του νομοθετικού έργου, μολονότι δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε πως σε καιρούς αναστολής των δικαιωμάτων συνάθροισης και περιστολής της πολιτικής διαμαρτυρίας θα πρέπει να αναστέλλεται και η νομοθέτηση που δεν αφορά τη διαχείριση της πανδημίας και τον στενό πυρήνα λειτουργίας του κράτους. Επομένως πανεπιστημιακή αστυνομία, επαναφορά του ορίου φοίτησης και της βάσης εισαγωγής, πειθαρχικό δίκαιο και μια συνολική κατεύθυνση καταρράκωσης των δημοσίων πανεπιστημίων• εντελώς δικαιολογημένα μας σηκώνεται η τρίχα μπροστά στην ταυτόχρονη ικανοποίηση και των φιλελεύθερων και των σκληρών δεξιών φαντασιώσεων αλλά και μπροστά στην εικόνα της μόνιμης παρουσίας ένστολων στα πανεπιστήμια. Προτού πάντως υποκύψουμε στο καθησυχαστικό νανούρισμα του αντιδεξιού αντικατασταλτισμού και πιάσουμε από την άσφαλτο το πεταμένο γάντι, ας σκεφτούμε ξανά και ξανά τι σημαίνει και τι θα σημάνει η ίδρυση του νέου αστυνομικού σώματος και πώς συνεπάγεται μια κανονικότατη αλλαγή παραδείγματος• η θέα του γκλομπ μόνο κακά μαντάτα προμηνύει, αλλά εδώ έχουμε και κάτι βαθύτερο κατά τα κοινώς λεγόμενα. Αυτό που αναδιαμορφώνεται βίαια με την πανεπιστημιακή αστυνομία, αλλά και με τις ρυθμίσεις εντατικοποίησης των σπουδών, είναι το υπόστρωμα πάνω στο οποίο εγχειρήματα όπως το ΑΚΝ ήταν νοητά και δυνατά. Το πανεπιστήμιο ως ένας θεσμικός χώρος όπου συμβίωναν, αρμονικά ή όχι και τόσο αρμονικά, το ρητό της κρατικής εκπαίδευσης και το άρρητο μιας μυριάδας χώρων, σχέσεων, κινήσεων και γεγονότων μάς αποχαιρετά, για να παραχωρήσει εκόν-άκον τη θέση του σ’ ένα πανεπιστήμιο που θα κάνει πράξη την αντιστροφή του γνωστού συνθήματος: «το πανεπιστήμιο είναι τα ντουβάρια του και όχι οι σχέσεις του». Δεν πρόκειται ούτε περί μιας πρόσκαιρης, κρουστικής επίθεσης στο «φοιτητικό κίνημα» ή στους ριζοσπαστικούς χώρους που ενδημούν εντός πανεπιστημίου ούτε περί ξερού ρεβανσισμού μετά το ντροπιαστικό ντου στον Πρύτανη, και δεν πρέπει να ιδωθεί έτσι. Η κυβέρνηση αποσκοπεί σε μια αλλαγή μακροχρόνια και οριστική, στην εκ νέου παραγωγή του χώρου του πανεπιστημίου και των υποκειμένων που αυτό

δεξιώνεται ως κάτι το ριζικά νέο. Από την άλλη, δεν πρέπει να περνάει απαρατήρητη η τάση εξάπλωσης του κρατικού ελέγχου σε τόπους όπου παραδοσιακά ζοριζόταν να επιβληθεί και, μάλιστα, όχι μόνο διά της νομοθετικής οδού αλλά και διά της αστυνομικής. Νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις και παράλληλη ίδρυση ειδικού αστυνομικού σώματος, νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και πανεπιστημιακή αστυνομία, οσονούπω και νέο σώμα προστατών για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.

Εάν η κατάργηση του ασύλου το καλοκαίρι του 2019 πέρασε, ως επί το πλείστον, χωρίς μάχη και πολλές-πολλές συζητήσεις, από μια κυβέρνηση που μόλις είχε επικυρώσει εκλογικά μια ευρεία νομιμοποίηση, σήμερα φαίνεται πως είμαστε μπροστά σε μια σχετική αναμπουμπούλα. Και μπορεί να γνωρίζουμε πως στην αναμπουμπούλα κυρίως είναι ο λύκος που χαίρεται, εντούτοις κάπως μας αρέσει κι εμάς ως μια ευκαιρία για κατεπείγουσες πολιτικές ζυμώσεις κι ως ένα σημείο απ’ όπου μπορούν να ξεπηδήσουν διάφορες γραμμές σκέψης, νέες συνθέσεις και κινήσεις με ακαθόριστες –ακόμη– τροχιές. Ήδη ενάντια στο ανατριχιαστικό νομοσχέδιο έχει ξεσηκωθεί διαδικτυακή θύελλα, ενώ δεν λείπουν και οι πρώτες κινητοποιήσεις στις μεγάλες πόλεις (συγκεντρώσεις και πορείες σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, από κοινού συνέλευση φοιτητών, διοικητικών και κάποιων διδασκόντων στην Πολυτεχνειούπολη). Όπως αντιλαμβάνεται κανείς, υπάρχουν λογιών λογιών τρόποι να σταθεί κανείς απέναντι στον πιο μαλάκα πρωθυπουργό της Ευρώπης και τα σατανικά σχέδια της κυβέρνησής του για τα πανεπιστήμια. Οι πρυτάνεις και τα συμβούλιά τους δίνουν τη μάχη του αυτοδιοίκητου, οι νομομαθείς αυτή της συνταγματικότητας, ενώ ο Τσίπρας πασχίζει άκεφος να μας πείσει να τον ψηφίσουμε για να αλλάξει ξανά τα πάντα προς το καλύτερο – πρόκειται περί υπαρκτού και σοβαρού κινδύνου, αν θέλετε την άποψή μου. Σε διαφορετικό μήκος κύματος, που κάποτε συντονίζεται και κάποτε αποσυντονίζεται από τις παραπάνω θεσμικές μορφές αντίδρασης, κινούνται οι φίλες και οι φίλοι μας εξ αριστερών και ακροαριστερών. Αναμφίβολα παρατάσσουν τις γραμμές τους σε θέση επίθεσης και, ελλείψει ενός αυτόνομου πόλου εντός και πέριξ

των σχολών, μοιραία αλλά δικαία ηγεμονεύουν πλήρως, με ευθεία συνέπεια να μας καταλαμβάνει απελπισία και μόνο στη σκέψη πως από την ισόποσα δυναμική και πληκτική πολιτική τους δράση εξαρτάται η αναδιάταξη των όρων ύπαρξης του πανεπιστημιακού δημοσίου –και πολιτικού– χώρου• ας προσέχαμε. Μολονότι η κυβέρνηση φρόντισε να επιβεβαιώσει τον ακόρεστο, οικονομίστικο λαϊκισμό τους («δώστε λεφτά για το ΕΣΥ κι όχι για μπάτσους και Rafale») αγγίζοντας παρθένες κορυφές χυδαιότητας και φτήνιας με την πρόθεση μεταβίβασης πόρων από την έρευνα στη χρηματοδότηση του νέου αστυνομικού σώματος, εντούτοις το ζήτημα επιμένει να μην είναι ένα ζήτημα χρημάτων και μόνο. Όπως και δεν είναι ένα ζήτημα που μπορεί να αγγίξει τις καρδιές των (νεότερων) ανθρώπων με επίκληση στις πληττόμενες ακαδημαϊκές ελευθερίες και στην απειλούμενη ελευθερία της γνώμης. Για να μην παρεξηγηθούμε, αυτές όντως θα δεχτούν αποφασιστικό χτύπημα• παρά ταύτα, στην υπερδικτυωμένη πραγματικότητα του «πες μας τι σκέφτεσαι» (και ξανά, και ξανά, και ξανά) αφενός η σημασία τους έχει παραλλαχθεί και σχετικοποιηθεί καθοριστικά κι αφετέρου επιβιώνουν εν πολλοίς ως αρμοί ενός κόσμου που δεν είναι ο κόσμος της δικής μας γενιάς. Τέλος, είμαστε βέβαιοι πως, τη δεδομένη στιγμή, η νέτη-σκέτη αντιδεξιά και αντικατασταλτική πλειοδοσία καταλήγει να προσκρούει σε αδιαπέραστα κοινωνικά τείχη αλλά και να μας γλυκοκοιμίζει, στρέφοντάς μας προς λύσεις ενσωμάτωσης, που ως είθισται ενσαρκώνονται σε κάποιο από τα μικρά ή μεγάλα αρκτικόλεξα της αριστεράς.

Αυτό που μας χρειάζεται σήμερα –κι άρα αυτό που χρειάζεται να φτιάξουμε ιδίαις χερσίν– είναι ένας τόπος, ένα κίνημα, ένας λόγος επίρρωσης εκείνων ακριβώς των στοιχείων που κάνουν την αστυνομία να φαίνεται παντελώς παράταιρη εντός του πανεπιστημίου. Να δημιουργήσουμε και να υπερασπιστούμε σχέσεις• να είμαστε ανοιχτοί και με αναφορά στον ωκεανό της κοινωνίας• να φερθούμε έξυπνα και να έχουμε την απαιτούμενη πονηριά και φαντασία, για να αποδειχθούμε ικανοί και ανθεκτικοί παρ’ όλες τις τακτικές παγίδες της κυριαρχίας• να αποφύγουμε τον μηδενισμό αλλά και να μην συνδιαλλαγούμε με τις

απανταχού λέρες• να μάθουμε εκ νέου να επιθυμούμε το μη κανονικοποιημένο, το μη αναγώγιμο στους όρους της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας, το άρρητο, το μπάχαλο. Μπάχαλο δεν σημαίνει ούτε μόνο, ούτε κυρίως, μπάχαλα• σημαίνει κι έναν πολιτισμό που φτιάχνουμε από κοινού, μια ατμόσφαιρα που δεν χωράει Πατεράδες, ένα υπέδαφος το οποίο μας νοιάζει όντως και μεριμνούμε γι' αυτό – γιατί όχι και για την ασφάλειά του, η οποία πράγματι δεν βρίσκεται και στην καλύτερη φόρμα, δίνοντας πάτημα στους αντιπάλους μας και δημιουργώντας συχνά πυκνά μεγάλα προβλήματα στον απλό κόσμο του πανεπιστημίου, τον κόσμο που μας αφορά. Να είμαστε τολμηροί, επιθετικοί και να ξυπνάμε νωρίς το πρωί• ένα πρωί πριν από δέκα χρόνια καταφέραμε και ξυπνήσαμε νωρίς-νωρίς και φέραμε τα πάνω κάτω στην κεντρική πολιτική σκηνή, στην ορατότητα του μεταναστευτικού υποκειμένου στη χώρα, στο πώς αντιλαμβανόμαστε το πανεπιστήμιο και πώς μπορούμε να αγαπήσουμε και τις σχέσεις και τα ντουβάρια του.

Απόπειρα φίμωσης των πανεπιστημιακών

Η παρακάτω καταγγελία έρχεται από την πρωτοβουλία της ακαδημαϊκής κοινότητας "Όχι Αστυνομία στα Πανεπιστήμια". Οι αναρτήσεις γνωστών αστέρων του ακροδεξιού χώρου και των οπαδών τους, αποτελούν εξαιρετικό δείγμα ως προς το ποιόν των ανθρώπων που υποστηρίζουν την παρουσία της αστυνομίας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Το Facebook εμποδίζει την προώθηση της σελίδας με τις 870

υπογραφές καθηγητών ΑΕΙ ενώ επώνυμοι ανενόχλητοι απειλούν τους πανεπιστημιακούς και τους φοιτητές «με μία σφαίρα στο κεφάλι».

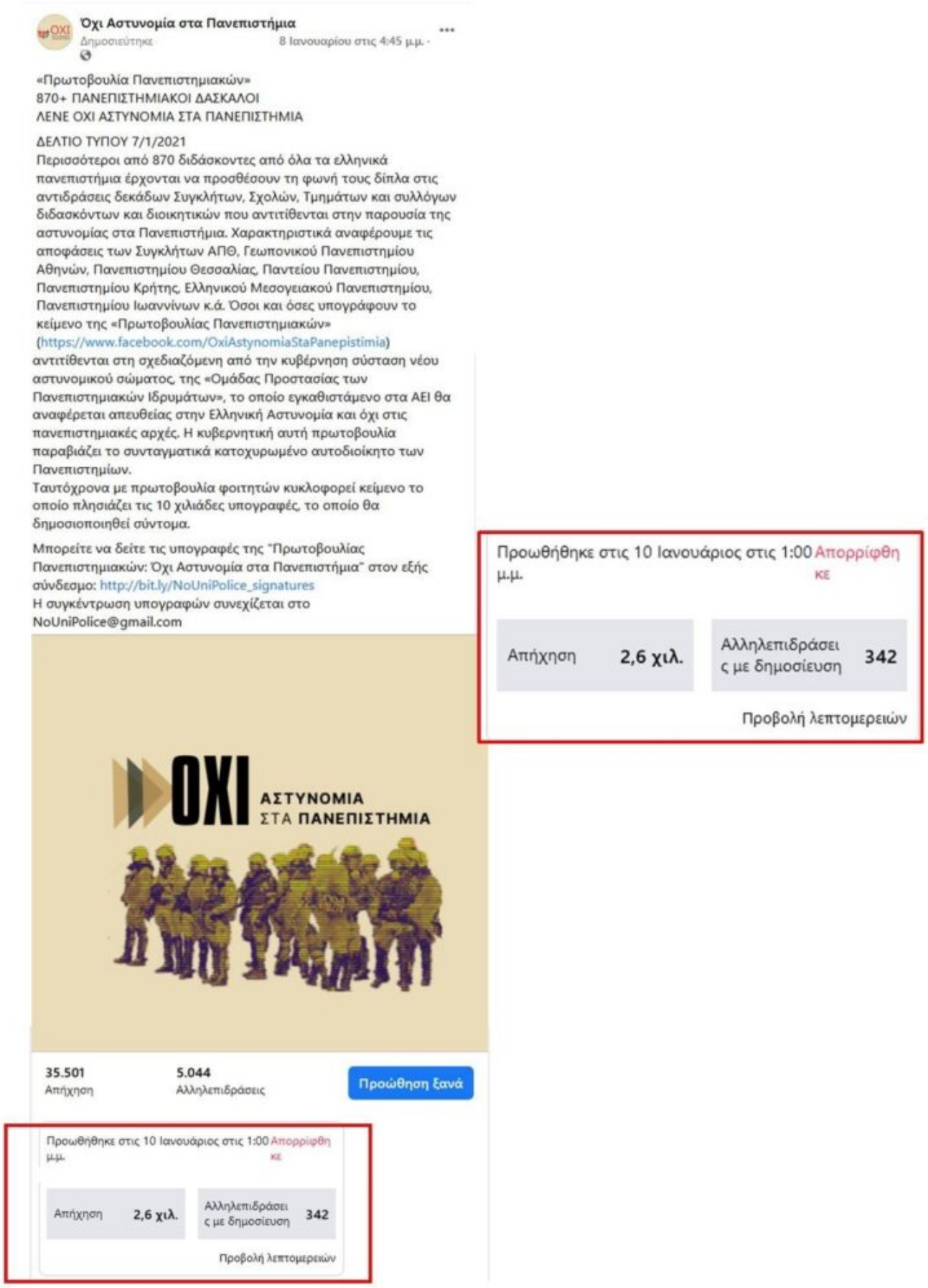

Το Facebook με μία πρωτόγνωρη ενέργεια, στις 10 Ιανουαρίου, «απέρριψε» και εμπόδισε την προώθηση της ανάρτησης με τις υπογραφές των 870 πανεπιστημιακών οι οποίοι αντιτίθενται στην εγκατάσταση της ΕΛΑΣ μέσα στα πανεπιστήμια. Είχαν ήδη προηγηθεί την 1η Ιανουαρίου, αποκλεισμοί από το Facebook σελίδων καθηγητών οι οποίοι είχαν δημοσιοποιήσει το κείμενο υπογραφών. Ταυτόχρονα επέτρεψε την άγρια δικτυακή επίθεση την οποία ξεκίνησαν επώνυμα πολιτικά στελέχη εναντίον της σελίδας της πρωτοβουλίας των πανεπιστημιακών. Δύο επώνυμοι, υπερπροβεβλημένοι πολιτικοί, ξεκίνησαν ένα βίαιο υβρεολόγιο, επιτέθηκαν με χυδαιότητα σε καθηγητές μέλη της πρωτοβουλίας αφήνοντας υποννοούμενα για αντίποινα. Τους ακολούθησαν στις αναρτήσεις τους, επίσης επώνυμοι με δεκάδες βίαιες προτροπές όπως: να χρησιμοποιηθούν οι πανεπιστημιακοί ως πειραματόζωα ή να εγκατασταθεί σε κάθε αίθουσα διδασκαλίας ένας αστυνομικός που θα φυτεύει μια σφαίρα στο κεφάλι σε όποιον καθηγητή ή φοιτητή έχει διαφορετική άποψη. Οι αναρτήσεις και τα σχόλια έγιναν με κοινοποίηση στον προσωπικό λογαριασμό της Υπουργού Παιδείας κυρίας Κεραμέως.

Στη συνέχεια, αντί να αποκλειστούν οι λογαριασμοί με τις δολοφονικές απειλές, με τις προτροπές για εξόντωση, το Facebook καθ’ υπόδειξη κάποιου ελληνικού κέντρου διαχείρισης και αξιολόγησης των αναρτήσεων, επέλεξε να κατεβάσει την σελίδα των απειλούμενων ακαδημαϊκών και όχι των απειλούντων. Αναμένουμε την πλήρη αποκάλυψη του «ελληνικού κέντρου» που συντονίζει αυτή την διπλή εκστρατεία φίμωσης των

«αντιφρονούντων» στα Πανεπιστήμια με παράλληλες ευθείες απειλές για τη ζωή και την προσωπική τους ασφάλεια.
Ρωτάμε ευθέως την Υπουργό Παιδείας και την Κυβέρνηση: Αυτή την ασφάλεια εννοείτε ότι θα φέρετε στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα;

Thanos Tzimeros
Χθες στις 2:11 μ.μ. ·

Και μόνο να διαβάζεις ότι μαζεύτηκαν 900 περίπου υπογραφές "πανεπιστημιακών" που δεν θέλουν τάξη και ασφάλεια στα πανεπιστήμια, σε λούζει κρύος ιδρώτας. Για πολλούς λόγους:
1. Για τον αριθμό των "πανεπιστημιακών" σ΄αυτή τη χώρα. Η πληθωριστική "πολιτική" που εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ με τη δημιουργία εκατοντάδων σχολών δημιούργησε ένα θλιβερό προλεταριάτο χιλιάδων "πανεπιστημιακών" με το στανιό, που, χωρίς προσόντα οι περισσότεροι και με ανύπαρκτο ερευνητικό έργο, σπρώχθηκαν σ΄αυτές τις θέσεις από τις κομματικές κλίκες που νέμονται τα πανεπιστήμια για να μεταφέρουν την αμορφωσιά και την κομματίλα τους στους φοιτητές τους.
2. Για το μέγεθος της ανοησίας αυτών των ανθρώπων. Υποστηρίζουν το "αυτοδιοίκητο" των ΑΕΙ, αδυνατώντας να κατανοήσουν πώς το αυτοδιοίκητο αφορά τα ακαδημαϊκά θέματα και όχι την τάξη και την ασφάλεια. Όπως για να γίνει μια κατασκευαστική εργασία στο Πανεπιστήμιο, τον λόγο έχει η πολεοδομία και όχι ο... κοσμήτορας, ακριβώς έτσι, για να αντιμετωπισθεί το έγκλημα, τον λόγο έχει η αστυνομία και όχι οι πρυτανικές αρχές.
3. Για το μέγεθος της παρακμής στα ΑΕΙ και το μέγεθος της μόλυνσης στην κοινωνία. Σκεφθείτε 900 "πανεπιστημιακές", ντουντούκες της αριστερίλας να "διδάσκουν" και να έχεις την ατυχία να είσαι φοιτητής τους και να υποστηρίζεις "φασιστικές" απόψεις όπως το ότι τα ΑΕΙ ανήκουν στην Ελληνική Επικράτεια, και όχι στο ανεξάρτητο προλεταριακό κράτος της αριστερίλας.

Πάντως αυτοί οι κατάλογοι με τις υπογραφές είναι πολύ χρήσιμοι. Αρκεί να μας δώσετε με την ψήφο σας τη δυνατότητα να τους αξιοποιήσουμε..

Τι νέα κα Κεραμέως; Niki Kerameus Στο σπίτι όλοι καλά;

https://www.efsyn.gr/.../275923_ohi-astynomia-sta...

Stelios Reizakis
Όχι μόνο δεν πρέπει να φύγει αλλά να είναι και ένας αστυνομικός σε κάθε τάξη και μόλις σηκώσει κεφάλι κάποιο αναρχοκουμούνι (μαθητής ή καθηγητής) να του φυτεύει μια σφαίρα στο κεφάλι. Έτσι μόνο θα γλιτώσουμε από τους αλήτες τους αναρχοάπλητους κουμουνιστές

Μου αρέσει! · **Απάντηση** · **Μήνυμα** · 50 λ.

Απαντήστε ως Όχι Αστυνομία στα Πανεπιστήμια

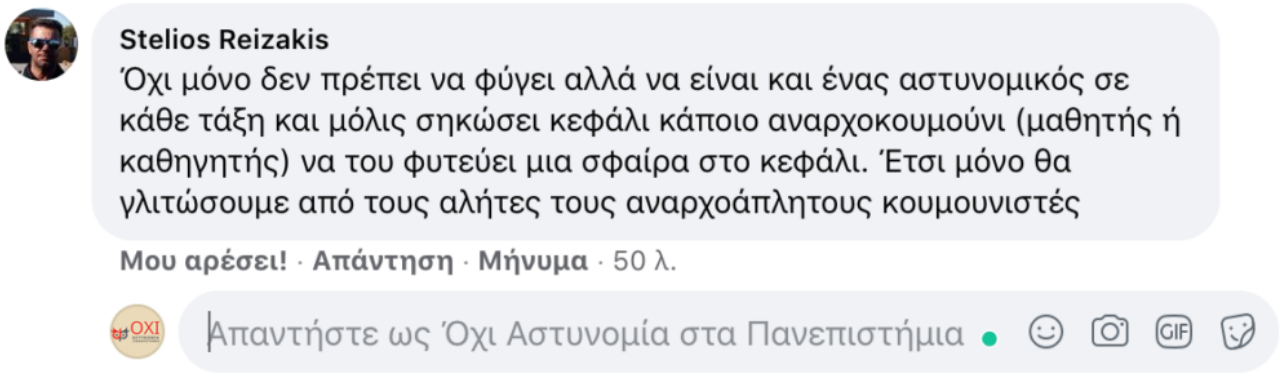

Οι Ζαπατίστας στην Ευρώπη- Πρώτο μέρος: Μία διακήρυξη… για τη ζωή

Πρώτο μέρος: **ΜΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ…**
ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ
http://enlacezapatista.ezln.org.mx/2021/01/01/primera-parte-una-declaracion-por-la-vida/
1η Ιανουαρίου του έτους 2021.
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ:
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ:
ΑΔΕΛΦ@Σ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦ@Σ:
Όλους αυτούς τους μήνες έχουμε χτίσει ανάμεσά μας μια επικοινωνία με ποικίλους τρόπους. Είμαστε γυναίκες, λεσβίες, gays, αμφισεξουαλικ@, διεμφυλικ@, τραβεστί, τρανσέξουαλ, ίντερσεξ, queer και άλλ@, άντρες, ομάδες, συλλογικότητες, σωματεία, οργανώσεις, κοινωνικά κινήματα, αυτόχθονες λαοί, οργανώσεις γειτονιών, κοινότητες και ένα εκτενές και λοιπά που μας δίνει ταυτότητα.
Μας διαφοροποιούν και μας χωρίζουν γη, ουρανοί, βουνά, κοιλάδες, στέπες, ζούγκλες, έρημοι, ωκεανοί, λίμνες, ποτάμια, ρυάκια, λιμνοθάλασσες, φυλές, κουλτούρες, γλώσσες, ιστορίες, ηλικίες, γεωγραφίες, σεξουαλικές και μη ταυτότητες, ρίζες, σύνορα, τρόποι οργάνωσης, κοινωνικές τάξεις, αγοραστική δύναμη, κοινωνική θέση, φήμη, δημοτικότητα,

ακόλουθοι, *likes,* νομίσματα, μορφωτικά επίπεδα, τρόποι ζωής, εργασίες, αρετές, ελαττώματα, υπέρ, κατά, αλλά, ωστόσο, αντιπαλότητες, εχθρότητες, αντιλήψεις, επιχειρήματα και αντεπιχειρήματα, αντιπαραθέσεις, διαφωνίες, καταγγελίες, κατηγορίες, προσβολές, φοβίες, συμπάθειες, εγκώμια, απορρίψεις, γιουχαΐσματα, χειροκροτήματα, θεότητες, δαιμόνια, δόγματα, αιρέσεις, χαρές, στενοχώριες, τρόποι, και ένα εκτενές και λοιπά που μας κάνει διαφορετικούς και ουκ ολίγες φορές, αντίπαλους.

Μας ενώνουν μόνο πολύ λίγα πράγματα:

Μας ενώνει το ότι νιώθουμε δικούς μας τους πόνους της γης: τη βία κατά των γυναικών˙το διωγμό και την περιφρόνηση εκείνων που έχουν διαφορετική συναισθηματική, ψυχολογική και σεξουαλική ταυτότητα˙τον αφανισμό της παιδικής ηλικίας˙τη γενοκτονία των αυτόχθονων˙το ρατσισμό˙ τη στρατιωτικοποίηση˙ την εκμετάλλευση˙ τη λεηλασία˙ την καταστροφή της φύσης.

Μας ενώνει η αντίληψη ότι για τους πόνους αυτούς ευθύνεται ένα σύστημα. Ο δήμιος είναι ένα σύστημα εκμετάλλευσης, πατριαρχικό, πυραμιδοειδές, ρατσιστικό, ληστρικό και εγκληματικό: ο καπιταλισμός.

Μας ενώνει η γνώση ότι είναι αδύνατο να μεταρρυθμίσουμε αυτό το σύστημα, αδύνατο να το εκπολιτίσουμε, να το αμβλύνουμε, να το λειάνουμε, να το εξημερώσουμε, αδύνατο να το εξανθρωπίσουμε.

Μας ενώνει η δέσμευσή μας να αγωνιστούμε, παντού και κάθε ώρα και στιγμή – ο καθένας και η καθεμιά στο χώρο της – ενάντια σε αυτό το σύστημα μέχρι να το καταστρέψουμε ολοκληρωτικά. Η επιβίωση της ανθρωπότητας εξαρτάται από την καταστροφή του καπιταλισμού. Δεν παραδινόμαστε, δεν ξεπουλιόμαστε, δεν υποτασσόμαστε.

Μας ενώνει η βεβαιότητα ότι ο αγώνας για την ανθρωπότητα είναι παγκόσμιος. Όπως η εν εξελίξει καταστροφή δεν γνωρίζει σύνορα, εθνικότητες, σημαίες, γλώσσες, κουλτούρες, φυλές, έτσι και ο αγώνας για την ανθρωπότητα είναι σε όλους τους τόπους κάθε στιγμή.

Μας ενώνει η πεποίθηση ότι είναι πολλοί οι κόσμοι που ζουν και αγωνίζονται στον κόσμο. Και ότι κάθε αξίωση για ομογενοποίηση και ηγεμονία είναι επίθεση ενάντια στην ουσία της ανθρώπινης ύπαρξης: την ελευθερία. Η ισότητα της ανθρωπότητας βρίσκεται στο σεβασμό της διαφορετικότητας. Η ομοιότητά της βρίσκεται στην ποικιλομορφία της.

Μας ενώνει η συνειδητοποίηση ότι αυτό που θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε δεν είναι το να επιβάλλουμε το βλέμμα μας, τα βήματά μας, τις συντροφιές, τους δρόμους και τους προορισμούς μας, αλλά το να ακούσουμε και να κοιτάξουμε τον άλλον που, αν και διαφορετικός, έχει την ίδια λαχτάρα για ελευθερία και δικαιοσύνη.
Για όλους αυτούς του κοινούς λόγους, και χωρίς να εγκαταλείπουμε τις πεποιθήσεις μας ούτε να πάψουμε να είμαστε αυτό που είμαστε, συμφωνήσαμε τα εξής:
Πρώτο – Να πραγματοποιηθούν συναντήσεις, συζητήσεις, ανταλλαγή ιδεών, εμπειριών, αναλύσεων και εκτιμήσεων μεταξύ όσων, με τις διαφορετικές μας αντιλήψεις και στους διαφορετικούς μας χώρους, δεσμευόμαστε στον αγώνα για τη ζωή. Μετά ο καθένας και η καθεμία μπορεί να ακολουθήσει το δικό της δρόμο, μπορεί και όχι. Το να ακούσουμε και να δούμε το άλλο ίσως και να μας βοηθήσει –ίσως και όχι- στα βήματά μας. Αλλά το να γνωρίσουμε το διαφορετικό, είναι επίσης κομμάτι του αγώνα μας και της δέσμευσής μας, είναι μέρος της ανθρώπινης φύσης μας.
Δεύτερο – Να πραγματοποιηθούν αυτές οι συναντήσεις και δράσεις στις 5 ηπείρους. Όσον αφορά την ευρωπαϊκή ήπειρο να λάβουν χώρα τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβρη και Οκτώβρη του έτους 2021, με την άμεση συμμετοχή μιας μεξικανικής αντιπροσωπείας που θα αποτελείται από το Εθνικό Ιθαγενικό Κογκρέσο-Ιθαγενικό Συμβούλιο Διακυβέρνησης, το Μέτωπο των Λαών για την Υπεράσπιση του Νερού και της Γης των πολιτειών Morelos, Puebla και Tlaxcala και τον EZLN. Και σε μεταγενέστερες ημερομηνίες που μένει να οριστούν, να στηρίξουμε, ανάλογα με τις δυνατότητές μας, την πραγματοποίηση αυτών των συναντήσεων στην Ασία, την Αφρική, την Ωκεανία και την Αμερική.
Τρίτο – Να καλέσουμε όσες και όσους μοιράζονται τις ίδιες ανησυχίες και παρόμοιους αγώνες, όλους τους έντιμους ανθρώπους και όλ@ς τ@ς *από κάτω* που εξεγείρονται και αντιστέκονται στις πολλές γωνιές του κόσμου, να συμπορευτούν μαζί μας, να συνεισφέρουν, να στηρίξουν και να συμμετέχουν σε αυτές τις συναντήσεις και τις δράσεις. Και να συνυπογράψουν και να κάνουν δική τους αυτή τη διακήρυξη ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ.
Από μια από τις γέφυρες της αξιοπρέπειας που ενώνουν τις πέντε ηπείρους.
Εμείς.
Πλανήτης Γη

1ηΙανουαρίου 2021.
Από διάφορες, αλλιώτικες, διαφορετικές, ανόμοιες, άνισες, μακρινές, ξεχωριστές γωνιές του κόσμου (της τέχνης, της επιστήμης, του αγώνα, της αντίστασης και της εξέγερσης):
Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού
Από τις γυναίκες, άντρες, τουις άλλουες, τα παιδιά και τ@ς ηλικιωμέν@ς του
Ζαπατιστικού Στρατού Εθνικής Απελευθέρωσης:
Grecia
Alto a la Guerra contra l@s Inmigrantes
Acción Alternativa para la Calidad de Vida
Acción contra la Regeneración y Gentrificación (AARG!)
Adespotos Athinon: equipo deportivo autogestionado y sin dueño (déspota) de la ciudad de Atenas
Agrupación Ciudadana Autónoma de Icaria
Alterthess, medio alternativo
AMOQA Museo de Artes Queer de la ciudad de Atenas
Apoyamos a la Tierra
Asamblea Abierta de defensa de la arboleda de Agios Dimitrios (municipio de Ag. Dimitrios, ciudad de Atenas, Grecia)
Asamblea Abierta de Samos
Asamblea abierta «siembra»
Asamblea Abierta Contra El Desarollo Verde y La Energia Eólica en la Sierra de Agrafa
Asamblea abierta de anarquist@s de la ciudad de Patras
Asamblea Abierta de Lucha de Toumpa (ciudad de Tesalónica)
Asamblea de la Okupa Prosfygika en la ciudad de Atenas
Asamblea de recepción de l@s zapatistas en la ciudad de Corfú
Asamblea de recepción de l@s Zapatistas en la ciudad de Veria
Asamblea de Resistencia y Solidaridad (Kipseli/Patisia) – parque Chipre y Patision str. (Atenas)
Asamblea En Común, por el Decrecimiento, el Comunalismo y la Democracia Directa
Asamblea libertaria autoorganizada Paliacate Zapatista
Asamblea para la defensa de los espacios públicos y del “Elliniko”
Asociación Anarquista Sabaté Asociación Cultural Ambiental de la península de Mani (Grecia)
Asociación Sindical De Trabajadores En Librerias, Papelerias, Editoriales Y Medios Digitales, De La Diputación De Attica (Atenas)

Asyntaktos Press – journalists movement (ciudad de Tesalónica)
Atenecalling
Autoacción – Colectivopolítico Bonita, Papastathi
Brotes Libres – Colectiva para la expresión y la libertad (ciudad de Tesalónica)
Centro Autónomo de Investigaciones Feministas
Centro social «Respiro di libertà» (ciudad de Tesalónica)
Centro social anarquista antiautoritario Antipnia Centro Social Libre «Scholio» (Tesalónica)
Chispa de solidaridad con l@s Zapatistas y los Pueblos Indígenas
Chispa de solidaridad con la lucha de l@s zapatistas y los pueblos indígenas
Ciudadanos Despiertos
Ciudades Invisibles
Clandestina- inmigración y lucha en Grecia (Grecia)
Clínica Social Solidaria de Tesalónica (ciudad de Tesalónica – Grecia)
Clínica Social y Farmacia Solidaria de Ilio (municipio de Ilio, ciudad de Atenas – Grecia)
Club de trabajodor@s de Kallithea
Club deportivo Apáleftos (ciudad de Tesalónica)
Club deportivo autoorganizado «Marinos Antypas» (ciudad de Larisa,Grecia)
Club Laboral Nea Smyrni (municipio de Nea Smyrni, ciudad de Atenas-,Grecia)
CoLab House Espacio Cooperativo
Colectiva Anarquista «Círculo del Fuego» (Atenas)
Colectiva Anarquista «Omikron 72» (Atenas)
Colectiva Anarquista Pueblo-miembro de la federación anarquista
Colectiva por el Anarquismo Social “Negro y Rojo” (Tesalónica-Grecia)
Colectiva por el Comunismo Libertario – “Libertatia” (Tesalónica_ Grecia)
Colectivo «Calendario Zapatista»
Colectivo Anarquista Retroacción
Colectivo Calendario Solidario con l@s Zapatistas
Colectivo comunista libertario “Fiore Nero” (Grecia)
Colectivo de anarquist@s del este (ciudad de Tesalónica)
Colectivo de trabajo »Ser colectivxs»

Colectivo feminista “Sabbat Quema a los ricos, no a la bruja”
Comedor Colectivo EL CHEF (Grecia)
Comité de Lucha contra las minas de oro, (pueblo de Megali Panagia, región de Calcídica, Grecia)
Comunidad Cooperativa de Autosuficiencia “Apo Koinou”
Confrontacion, grupo de comunist@s
Cooperativa »To Kivotio», ciudad de Rethimno – isla de Creta
Cooperativa de Comercio Solidario “SYN ALLOIS”
Cooperativa de trabajador@s VIOME (Grecia)
Cooperativa de Trabajo PAGKAKI (ciudad de Atenas)
Cooperativa Syn-trofi de la ciudad de Rethimno-Creta
Coordinación de Asambleas Vecinales en Atenas (Asamblea Popular Abierta de Peristeri, Asamblea Abierta de residentes de Agia Paraskevi, Asamblea Abierta de residentes de Petralona-Thiseio-Koukaki)
Coordinación de la ciudad de Ioannina para el viaje de l@s zapatistas a Europa
Coordinación de la ciudad de Tesalónica para el viaje de l@s zapatistas a Europa
Coordinación de la ciudad de Volos para el viaje de l@s zapatistas a Europa (Grecia)
Coordinación del Peloponeso para el viaje de l@s Zapatistas
Desobediencia de género
Editorial de extranjer@s (editorial colectiva en la ciudad de Tesalónica, Grecia)
El Coro Intercultural de Lesvos «CANTALALOUN» (isla de Lesvos ,Grecia)
El Pequeño Árbol que se convertirá en Bosque (ciudad de Tesalónica,Grecia)
Encuentro Autónomo de Lucha contra las represas y la desviación del río Aqueloos (Grecia)
Escuela de Permacultura y Academia Autónoma (Grecia)
Espacio Autogestionado «Epi ta Proso (Hacia Adelante)» (ciudad de Patras, Grecia)
Espacio Autogestionado de Karditsa
Espacio de los Movimientos – Local para l@s inmigrantes (ciudad de Volos, Grecia)
Espacio libertario y publicaciones “Aftoleksi” (Grecia)
Espacio Social Abierto del Xanadu
Espacio Social Autogestionado del Pasamontaña
Espacio social de Paratod @ s (miembros y particulares)

(ciudad de Larisa, Grecia)
Espacio Social Libre Nosotros (ciudad de Atenas, Grecia)
Espiral de solidaridad – semilla de Resistencia
Estrógenas (Grecia)
Estructura de Salud Autogestionada de Exarcheia (ciudad de Atenas, Grecia)
Eutopia: Ciclo de acción para el municipalismo libertario (Grecia)
Federación Anarquista (Grecia)
Femctoria por la difusión del feminismo de clase (Grecia)
Geppetto Cooperativa (Grecia)
Glub político Lesxi Aneresis de Tesalónica, (ciudad de Tesalónica, Grecia)
Grupo anarquista "Baruti" (ciudad de Veria, Grecia)
Grupo Anarquista "Disinios Ippos" (caballo indomable) (Patras-Grecia)
Grupo Anarquista "Iterimpia"
Grupo de Salud Mental -¬ Covid19: Solidaridad de Tesalónica, (ciudad de Tesalónica, Grecia)
Grupo de Teatro del Oprimido, "boalitaria" (Grecia)
Grupo político "Camino Libertario" (Grecia)
Guerreros del agua
infolibre.gr – cooperative media for independent information (medio cooperativo para la información independiente) (ciudad de Thessaloniki, Grecia)
Iniciativa Antifascista de Lesvos – contra los centros de detención (isla de Lesvos – Grecia)
Iniciativa Antiracista de la ciudad de Larisa, (Grecia)
Iniciativa de Atenas contra las extracciones de hidrocarburos
Iniciativa de Atenas para la protección de Ágrafa
Iniciativa de habitantes de Kalamata
Iniciativa de Lucha por la Tierra y la Libertad (ciudad de Atenas-Grecia)
Iniciativa de Trabajadorxs y Desempleadxs en la educación privada (Grecia)
Iniciativa Libertaria "Ágria Neda"
Iniciativa para la protección del medio ambiente de la región de Kavala (Grecia)
Jardín Botánico de Petroupolis (municipio de Petrupolis, ciudad de Atenas, Grecia)
Kukuva, Empresa Social Cooperativa de Beneficio Colectivo y

Social
LA PEONZA, cooperativαde economía solidaria (ciudad de Atenas-Grecia)
La vieja escuela de Ormos, isla de Samos(Grecia)
Laboratorio Libertario de infraestructura de movimiento (Grecia)
Las ediciones de colegas (ciudad de Atenas,Grecia)
La Cuña Centro político, social y cultural autogestionado de la ciudad de Tebas
Livas Club de Futbol Autogestionado
Local Anarquista UTOPIA A.D.
Local Autónomo de la ciudad de Kavala
Local Autónomo de la ciudad de Xanthi
Local para l@s inmigrantes- Centro Social (ciudad de Atenas)
Mano Aperta: comedor social y autogestionado
Mercado autónomo de Volos (ciudad de Volos)
Movimiento Anti-autoritario de Atenas
Movimiento Antiautoritario de Larisa
Movimiento Antiautoritario de Tesalónica (ciudad de Tesalónica)
Movimiento Antifascista de Kalamata
Movimiento Antifascista de Samos
Movimiento Ciudadano de Volos-Pelion para agua (Ciudad de Volos y Pelion)
Movimiento Ciudadano Rajes Icaria
Movimiento de personas que escuchan voces
Mujeres Defendiendo Rojava Comité de la ciudad de Atenas
Odo, Colectivo colectivo libertario
Ocupa de “Analipsis”
Ocupa de “Apertus”. Espacio Social Libre de la ciudad de Agrinio
Ocupa de “Dougrou” (ciudad de Larisa)
Ocupa de “Libertatia”
Ocupa de “Matsangou” (ciudad de Volos)
Ocupa de “Mundo Nuevo”
Ocupa de “Patmos y Karavia”
Ocupa de “Tierra Desconocida” (ciudad de Tesalónica)
Ocupa de Rosa Nera, (ciudad de Canea, isla de Creta)
Ocupa Lelas Karagianni 37 (LK37) (ciudad de Atenas)
Optikamultietnica
Organización Política Anarquista – Federación de Colectivas

OXO (Grupo Sin Nombre)
Piso Thrania Iniciativa de educación sin discriminación
Plotinos (Isla de Quios – Grecia)
Red de “Mesochora – Acheloos SOS”
Red de Derechos Políticos y Sociales
Red de Movimientos por Tierra y Libertad
Red Solidaria de Clínicas Sociales de Exarcheia, N Smyrni, Ilio y Agios Nektarios en la ciudad de Volos (Grecia)
Revista Política Babylonia
Spori: Asociación de ciudadan@s por el estudio de la educación libertaria (ciudad de Rethimno, isla de Creta, Grecia)
Sporos – Semilla (isla de Lesvos)
Tienda cooperativa “Hochlios”
Unión Sindical Libertaria de la ciudad de Ioannina
Unión Sindical Libertaria de la ciudad de Atenas
Unión Sindical Libertaria de la ciudad de Rethimno
Unión Sindical Libertaria de la ciudad de Tesalónica
Vacio Ciclo-Miembro de la Federación Anarquista
Women’s initiative against depth and austerity measures Thessaloniki, Grecia) (ciudad de Tesalónica)
Bonita, Papastathi
Chryssikopoulou, Maro
Geroy, Katia
Dimitris, S.
Istres, Jacques
Kapadelis, Panagiotis
Katzourakis, Kyriakos
Kouniaki, Eugenia
Mouka, Nikoletta
Siafliaki, Iro
Thalia P.
Tomsin, Marc

Alemania

AG Ventana al Sur
AK Asyl Göttingen
Alerta! – Lateinamerika Gruppe Düsseldorf
Attac Frankfurt
Borderline-europe Human Rights without Borders e.V.
Campaña cafe mesoamericana
Carea e.V.
Colectivo gata-gata

Colectivo Konfront
Collectif kom.post
DunyCollective
Feministische Organisierung für Selbstbestimmung und Demokratische Autonomie
Flüchtlingscafe Göttingen
Frauen * Streik Bündnis
Freie Arbeiter * innen-Union
Fridays for Future Frankfurt am Main
Gärtnerei Ra.Baba
Gruppe B.A.S.T.A.
Gruppe B.A.S.T.A. Berlin
Guerrero, Christa
Holtmann, Susann
Informationsbüro Nicaragua
Internationalistisches Bündnis Frankfurt a.M.
Jineolojî Komitee Deutschland
Kaffeekollektiv Aroma Zapatista
Kampagne «Grüne Lunge bleibt – Instone stoppen!»
Kollektiv Transgalaxia
KOMMUJA – Red de comunidades solidarias
Mietshäusersyndikatsprojekt Grafschaft 31 Münster
Ökologisch-Radikal-Links Frankfurt
Onbones Collective – Fairdruckt eG
Our House #OM10
Partner Südmexikos e.V.
Perspektive Rojava – Solidaritätskomitee Münster
Prison´ Dialogue- Frauen AG
Projekt Knotenpunkt Schwalbach
Red Ya-Basta-Netz
Riseup 4 Rojava Frankfurt a.M.
Roots of compassion eG
ROSA – Revolutionäre Linke
Tres Gatas – producción en Colectivo
Undogmatische Radikale Antifa
Unrast Verlagskollektiv
Wohnprojekt Grafschaft 30 e.V.
Women Defend Rojava Deutschland
Women defend rojava Frankfurt am Main Deutschland
WUMS-Kollektiv
Ya Basta Rhein Main

YXK Frankfurt a.M.
Zwischenzeit e.V. – Initiative für soziale, interkulturelle und ökologische Forschung, Analyse und Bildung
Daddy Longleg
Ende Gelände
Massiah, Gustave
Schmidt, Edo

Francia

Agate, armoise et salamandre – corps et politique
èssi Dell'Umbria
Anne Hocquenghem et les acheteurs de café du sud-est du massif central en France
Associacion Espoir Chiapas
Association AMERICASOL du réseau Escargot
Association GERMINAL
Association ONYVA
Association SOL'QUERCY du RESEAU ESCARGOT
Caen Entraide Populaire
Caracole
CDP13
Coignard, Elisabeth
Colectivo Mi abuelita
Collectif «Coordinacion DZLN
Collectif Chiapas Ariège
Collectif de l'Université populaire de la Terre
Collectif des Immigrants en France (C.I.F.)
Collectif douarneniste en lutte pour les solidarités
Collectif féministe Les Rosies d'A cause de macron
Collectif Grains de Sable
Collectif inter-collines des 2 rives de la rivière Aveyron
Collectif Mutvitz11
Collectif surnatural
Comité Amérique latine de Caen – Normandie
Comité Amérique latine du Calvados
Comité d'accueil intergalactique de la zad de Notre-dame-des-Landes
Comité d'Accueil Sud Est France PACAZ
Comité de coordination des 17 contre la réintoxication du monde
Comité de Solidarité avec les Indiens des Amériques (CSIA-Nitassinan)

Comité de Solidarité avec les Peuples du Chiapas en Lutte (CSPCL)
Comité Populaire Quartier Latin
Compañía Jolie Mome
Compañía Isidoria
Confédération paysanne
Coordination des sans papiers 75
Corsica Internaziunalista
CSPN (Collectif de solidarité avec le peuple du Nicaragua de Francia)
DAL-Droit au logement
CNT-F
Des femmes de la montagne Limousine
Échanges Solidaires
Editions Divergences
Éditions Libertalia
El Cambuche de Toulouse
Ensemble Finistère! Ensemble 29!
Fondation Frantz Fanon
Foro Cívico Europeo
France Amérique Latine
Front Uni des Immigrations et des Quartiers Populaires
Gilets Jaunes de Montreuil
Gilets jaunes Les Lilas
Groupe Henri Laborit de la Fédération Anarchiste
GROUPE LIBERTAD DE LA FEDERATION ANARCHISTE
Groupe toutes en grève
Jean-Jacques M’U
Initiativ Oury Jalloh Allemagne et la CISPM
InterLieuxInterCollectifs Montreuil
Kafe kapel, red escargot
L’espace autogéré des Tanneries
L’Union Communiste Libertaire
La Bad’j
La Compañía Tamerantong
La Gueule ouverte
La Maison Ouverte Montreuil
La Parole Errante Demain
La Révolution est en marche
«Laboratoire Autonome de Biologie : Alternatif, Solidaire et Expérimental (LABASE)»

Le BIB-Hackerspace
Le collectif «Chabatz d’entrar»
Le Front Uni des Immigrations et des quartiers Populaires (FUIQP)
Le Quartier libre des Lentillères
Le Surnatural Orchestra
Les Communaux
Les Gilets Jaunes de Pantin
Lesconstituants78
l’association Fraternité Douarnenez
Mani Rosse Antirazziste
Marseille avec les Grecs
Mouvement Contre le Crime Atomique Colectivo
Mut Vitz 13
MUT VITZ 31
Mut-Vitz 34
PEPS (Pour une écologie Populaire et Sociale)
Primitivi
Producciones Débrid’arts
Producciones Djab
Rédaction de CERISES LA COOPÉRATIVE
Renaud
Revue Chimères
Revue De(s)générations
Séminaire «Penser les décolonisations»
Solidaires09
Solidarité migrants Wilson
STE-75 Syndicat des travailleurs.euses de l’éducation Paris
Surnatural Orchestra, groupe de musique
Syndicat CNT Éducation Social-Services 34
Syndicat CNT INTERPROFESSIONNEL de l’Ardéche
Tatcha compagnie
Terrestres. Revue des livres, des idées et des écologies
Toulouse Anti CRA
UCL Caen
Union Départementale des syndicats CNT de Haute-Garonne
Union Syndicale Solidaires
Alliez, Éric
Annette Revret
Arsenault, Judith
Assael, Ivan

Astolfi, Nathalie
Ateya, Rim
Attac France
Bachkine, Patricia
Bajon, Jean Baptiste
Baschet, Jérôme
Berling, Maïa
Bertille, Gendreau
Besancenot, Olivier
Beynel, Eric
Bohet, Odile
Boitière, Isabelle
Bonfanti, Brice
Bonvalet-Girou, Thomas
Bosson, Marc
Buisson, Manon
Candore, Marco
Casillas, Jeanne
Castillo, Carmen
Catelain, Jennifer
Causeries Populaires
Chao, Antoine
Chirón, André
Cibele
Corcuff, Philippe
Dardot, Pierre
de los Santos, Marie
Dekel, Tom
Demoron, Sandrine
Dervin, Alain
Desclozeaux, Aurelien
Diawarra, Youssef
Duran, David
Faucheux, Grégoire
Fautrier, Pascale
Fraunié, Laurent
Gaillanne, Fanny
Galasso, Franca
Gau, Gabriel
Gaudichaud, Franck
Gerschel, Anne

Gianinazzi, Willy
Gilles Bertrand
Giner, Stephanie
Glowczewski, Barbara
Godard, Alice
Godard, Carine
Godard, François
Goutte, Guillaume
Guest, Andreas
Hansma, Marie-Christine
Hélier, Odile
Hocquenghem, Joani
Ibañez, Amparo
Jacob, Mat
Jacques Istres
Jappe, Anselm
Jean-Louis Tornatore
Kempf, Joseph
Krzywkowski, Isabelle
Lagneau, Antoine
Latorre, Paule
Latouche, Serge
Laure de Saint Phalle
Le Bot, Yvon
Long, Olivier
Longo Mai
Lopez, Francis
Loutre Barbier, Laurence
Lowy, Michael
Madame Miniature
Marin, Maguy
Martinot, Alex
Mathieu, Dominique
Mavic, Béatrice
Maymat, Philippe
Melo St-Cyr, Viviana
Mesnard, Cécile
Michèle Leclerc-Olive
Monique Amade
Monsieur Jack
Mourrat, Philippe

Navajo, Métie
Normandon, Aurélie
Nugon, Arièle
Odille, Laurie
Pailler, Aline
París Ayotzinapa
Parrot, Karine
Pellicane, Christine
Perez, Ampari
Piet, Sarah
Pirou, Fanny
Prieur, Sébastien
Quillateau, Patrick
Rafanell iOrra, Josep
Robin, Vincent
Romanet, Martine
ROME, Daniel
Roux, Fatima
Salvatori, Jeannot
Salama, Pierre
Sardinha, Diogo
Saurin, Patrick
Secheppet, Camille
Sechet, Sylvain
Soussi, Claire kachkouch
Straeli, Celia
Studer, Jeanne
Tefnin, Garance
Tiburcio, Nicco
Toulouse, Rémy
Triantaphylides, Paul
Untereiner, Jean Luc
Varikas, Eleni
Viennot, Sarah
Vollaire, Christiane
Yoga Nomade
Yvette Dorémieux
Collectif la Digne Rage de Lille
Centre Culturel Libertaire
Association Unidos
Compagnie de théâtre Proteo

Torre Latino Radio.

País Vasco

Abantoko Talde Feminista
Basoa, Defendatsaileen etxea
Bizilur – Lankidetzarako eta Herrien Garapenerako Erakundea
EH Bildu Abanto
Eskozap Kolektiboa
Etxalde – Nekazaritza Iraunkorra
Euskal Herriko Emakumeon Mundu Martxa
Fundación Paz y Solidaridad de Euskadi
Gabiltza
Gogoaren indarra taldea Las Karreras
Harri Barri Kultur Elkartea
Karabana Mugak Zabalduz
Lumaltik Herriak
Mugarik Gabe
Mujeres del Mundo Babel / Munduko Emakumeak
Plataforma Ongi Etorri Errefuxiatuak
Radio Alegría Libertaria
Tadamun elkargunea
TxiapasEKIN kolektiboa
Zabaldi elkartasunaren etxea
Muguruza, Fermin
Perales Arretxe, Iosu

Estado Español

Confederación General del Trabajo (CGT)
CNT Fraga
CNT Sierra Norte
Afromurcia en Movimiento
Asamblea Plaza de los Pueblos
Asociación Brasileira Maloka
Asociación en medio de abril
Assemblea de Solidaritat amb Mèxic del País Valencià
Centro de Documentación sobre Zapatismo (CEDOZ)
Centro Social La Ingobernable
Centro Social La Villana de Vallekas
CNAAE (Comunidad Negra, Africana y Afrodescendiente en España)
COLECTIVO Pallasos en Rebeldía de Galicia
COLECTIVO Pallasos en Rebeldía de Madrid
Confederación Sindical Solidaridad Obrera
Coordinación Baladre

Coordinadora de Desemplead@s y Precari@s de la Comunidad de Madrid
Derechos Humanos Madrid
Ecologistas en Acción
Espacio Común 15M
Esteve Morlan, Tirso
FIRMES Federación Internacional de Resistencia Migrante en España.
Foro Social de Segovia
Fundación de los Comunes
La Casa Invisible
La Medusa Colectiva
Luisa Martín Rojo
Lumaltik Aragón
Madrid 43 Ayotzinapa
Org. Anticapitalistas
Partido Socialista Libre Federación PSLF
Red de Hondureñas Migradas en España
Redal Montané, Clara
REVISTA VIENTO SUR
Solidaridad con el pueblo Mexicano-Málaga
Synusia
TRAWUNCHE MADRID
Yretiemble
Amorós, Miguel
Ibáñez, Tomás
Taibo, Carlos
Capanegra, Juan Carlos
Carretero Miramar, José Luis
Claveria Iranzo, Olga
De Lera López, Cristina
González de Chávez Fernández, Teresa
Gonzalo Serrano, Andrés
Gonzalo, Pilar
Héctor Grad Fuchsel
Humanes Bautista, José Luis
Martín, Fátima
Merino Escribano, Rosa
Otero González, Isabel
Pastor, Jaime
Pérez Orozco, Javier

Roitman Rosenmann, Marcos

Italia

A.N.P.I. Associazione Nazionale Partigiani Italiani
ADL COBAS
All Reds Rugby Roma
Altro Modo Flegreo
Ambasciata dei Diritti delle Marche
Ambiente&Salute
Annestus – Agoa
ARCI Noerus
Ardita Due Mari
Assalti Frontali
Assemblea Antirazzista Antifascista Di Vicofaro
Associazione «Cultura È Libertà
Associazione ATTAC Italia
Associazione Casa dei Popoli
Associazione centro socio culturale ARARAT a Roma
Associazione Città Migrante
Associazione Culturale GIShub
Associazione di Promozione Sociale
Associazione Giuseppe moscati Parrocchia San Sabino
Associazione Jambo- commercio equo Fidenza Italia
Associazione Nova Koiné
Associazione politico-culturale Tempi Post Moderni
Associazione Senza Barriere Due
Associazione senza paura Genova
Associazione Taiapaia
Associazione Verso il Kurdistan e Rete Jin
Associazione Ya Basta Caminantes Padova
Associazione Ya Basta Moltitudia Roma
Associazione YA BASTA! ÊDÎ BESE Y Centri Sociali del Nordest
Associazione Ya Basta! Milano
Associazione YaBasta! – Casa Della Solidarietà Sabino Romano
Ateneo Libertario
Azione Antifascista Roma Est
Brigata Sanitaria Soccorso Rosso
Brustolin, Maryline
Buscemi, Marquito
C.S.A NEXT EMERSON
Cadtm (Comitato per annullamento debiti illegittimi)
Camera del Non Lavoro

Cantiere
Carovane Migranti
Casa Bettola
Casa dei Circoli, Culture e Popoli
Casa Dei Diritti Dei Popoli
Casa del Popolo Campobasso
Casa della Cooperazione
Casa delle Donne di Milano
Casa delle Donne Lucha y Siesta
Casa delle Donne-Nudm
Casa Madiba Network
Cattive Ragazze
Centro giovanile Batti il tuo tempo
Centro Sociale Anomalia
Centro sociale Anomalia Palermo
Centro sociale autogestito «INTIFADA» Empoli (FI)
Centro Sociale Autogestito Magazzino47
Centro Sociale CasaLoca
Centro Sociale Occupato Autogestito «Angelina Cartella»
Centro Sociale Tpo
Chichimeca
CIAC (centro immigrazione, asilo, cooperazione internazionale)
Circolo «D. Lazzari» di Legnano
Circolo ANPI Renato Biagetti
Circolo ARCI Barbun KM0
Circolo Arci Nausicaa
Circolo Fratellanza Casnigo
Ciss-ong Palermo
Clown Army Roma
COBAS Confederazione dei Comitati di Base
COBAS Napoli
Collettiva Una volta per tutte
Collettivo 20ZLN
Collettivo Caffè Malatesta
Collettivo Femminista Lotto
Collettivo Lsoa Buridda
Collettivo Nodo Solidale
Collettivo Popolare «Ramona»
Collettivo redazionale della rivista LEF Libertè Egalitè Fraternit

Comitato Abitanti San Siro
COMITATO AMIG@S MST
Comitato antirazzista cobas Palermo
Comitato Chiapas «Maribel»
Comitato Città Vecchia Taranto
Comitato Jineoloji
Comitato Madri per Roma Città Aperta
Comitato No Muos – No sigonella
Comitato per non dimenticare Abba
Comitato Piazza Carlo Giuliani
Comitato Roma Xii Per La Costituzione
Comité por la Anulación de la Deuda del Tercer Mundo
Comune del Crocicchio
Comunità curda in Italia
Comunità di Resistenza Contadina Jerome Laronze
Comunita' RNCD
Contadinazioni-fuori mercato
Cooperativa Sociale Le Rose Blu
Coordinamento Calabrese Acqua Pubblica «Bruno Arcuri»
Coordinamento dei Collettivi Studenteschi di Milano e Provincia
Coordinamento Nazionale No Triv
CORTOCIRCUITO Flegreo
Csa Astra/Lab Puzzle/cs Brancaleone
Csoa Ex Snia
Csoa Forte Prenestino
Csoa Gabrio
Csoa La Strada
Csoa la torre
Dinamopress
Dipende da Noi
Enoize
ESC Atelier Roma
Ex Caserma Liberata
Ex caserma occupata
Federazione Anarchica Siciliana
Foro Italiano de los Movimientos per el Agua
Forum Antirazzista Palermo
Fridays For Future
Fuorimercato, autogestione in movimento
GAS Caracol Franciacorta

Genuino Clandestino Firenze
Giovani Comunisti
«GIShub – Associazione Culturale GIScience for Humanity, Urban space and Biosphere
Gruppe B.A.S.T.A.
Gruppo Anarchico «Bakunin» – FAI Roma e Lazio
Gruppo Autonomo LiberidiAmare Autonomia Contropotere
Gruppo Consiliare Sinistra Progetto Comune – Comune di Firenze
Gruppo di Acquisto Solidale – Cosenza
Gruppo lampi
Il Cantiere delle Idee
IFE (Iniziativa Femminista Europea)
L'associazione G.L.R.
L'associazione politico culturale Resistenza Gallura
L38squat
La Milpa Orto Collettivo
La Panchovilla in Sabina
Laboratorio Andrea Ballarò
Laboratorio Aq16
Laboratorio Crash!
Laboratorio Decoloniale Femminista e Queer
Laboratorio di economia solidale ambientale e sociale
Laboratorio di Mutuo Soccorso ZERO81
Laboratorio Occupato Autogestito Acrobax – LOA Acrobax
Laboratorio Occupato Insurgencia
Laboratorio Sociale Alessandria
Le Mafalde
Liberation queer+ Messina
Lisangà, culture in movimento
Malanova
Manituana – Laboratorio Culturale Autogestito
Mediterranea Saving Humans
Mondeggi Bene Comune, Fattoria Senza Padroni
Movimento NO MUOS
No Border APS
Non Una Di Meno – Milano
Non Una Di Meno – Modena
Non Una di Meno Alessandria – Casa delle Donne Alessandria
Non Una Di Meno Lucca
Non Una di Meno Palermo
Non Una Di Meno Piacenza

Non Una di Meno Ravenna
Non Una Di Meno Reggio Emilia
Non Una di Meno Roma
Non Una di Meno Torino
Non Una di Meno Venezia
Nudm Palermo
Officina Rebelde Catania
Operai /e dello Spettacolo Associati/e
Osservatorio Repressione – Italia
Palermo Pride
Palermo ribelle
Partito della Rifondazione Comunista
Partito della Rifondazione Comunista – Sinistra Europea
Potere al Popolo!
Presidio salute solidale – Napoli
Progetto 20k
Quarticciolo Ribelle
R.A.S.P.A. Rete Autonoma Sibaritide e Pollino per l'Autotutela
Radio Sherwood
Re:common
Resistenza Casa Sportello Solidale
Rete Antifascista Roma Sud
Rete antirazzista catanese
Rete Antirazzista Catanese e Comitato NoMuos/NoSigonella
Rete Jin
Rete Kurdistan Italia
Rete Kurdistan Roma
ReteJin
Reti di Pace
Ri-Make Bene Comune
RiMaflow, fabbrica recuperata in autogestione
Scomodo
Scuola Popolare Piero Bruno
Signoretti, Claudia
Siracusa Ribelle
Spazio di Mutuo Soccorso
Spazio Libertario Pietro Gori
Spazio sociale 100celle aperte
TATAWELO
TeatrOfficina Refugio
Termoli Bene Comune- Rete della Sinistra

terraTERRA
Ufficio Informazione del Kurdistan in Italia
Unione Sindacale di Base
Verità e Giustizia per i Nuovi Desaparecidos
Vivèro- luogo di quartiere
Ya Basta Bologna
Ya Basta! Marcas Italia
Alberi, Urbani
Amicucci, Caterina
Berti, Stefano
Boffa, Daniela
Botti, Andrea
Bresciani, Marco
Capezza, Iolanda
Caudo, Melina
Celestini, Ascanio
Cesi, Alessandro
Clerici, Naila
Crabuzza, Claudia
De Luca, Mariano
Della Corte, Raffaele
Devastato, Giovanni
Fabiano, Pino
Garelli, Annamaria
Garibaldi, Casale
Indiano, Carlotta
Kaveh, Afshin
Luca Pandolfi
Medici, Sandro
Nicotra, Alfio
Piccinini, Massimiliano
Proia, Veronica
Rossa, Casetta
Sandroni, Doriana
Santoro, Alessandro
Saverio Calabresi, Francesco
Traverso, Enzo
Valcamonica, Adarosa
Vigo, Adele
Vitalesta, Enzo
Zanchetta, Aldo

Zanchetta, Brunella

Austria

Kinoki Asociación Autogestión Audiovisual

Bélgica

Actrices et Acteurs des temps présents
Ad Lilithum
ADES
Capitane Records
Casa Nicaragua
Centre Tricontinental (CETRI)
Écologie sociale Liège
Collecti.e.f 8 maars Bruxelles
Collectif de Solidarité Liège-Rojava
Collectif KAWAZ
Collectivo Mala Hierba
Comité Chiapas Bruselas
Comité Jineolojî Europa
Groupe CafeZ, Liège
Jineolojî Center
L’Union Communiste Libertaire
La Santé en Lutte
Le DK
Sororidad Sin Fronteras
VaVeA Semeurs de Possibles
Zablière – ZAD Arlon
Chauvier, Maïa
Coppens, Diego
Despret, Vinciane
Diaz Aranda, Karmen
Duterme, Bernard
Eric Toussaint CADTM internacional
Fox, Ivan
Geert Carpels
Gerardy, Martine
Mekhitarian, Juliette
Quinoa Bruxelles
Vaneigem, Raoul

Bulgaria

Iniciativa de apoyo a l@s zapatistas

Cataluña

Adhesiva Espai de Trobada i Acció

Asociación Mujeres Migrantes Diversas
Associació Cultural el Raval «El Lokal»
Associació Entrepobles
Associació Solidaria Cafè Rebeldía-Infoespai, Barcelona
Ateneu Candela
Ateneu La Torna
Ateneu Popular La Falç
Ateneu Popular Rocaus
Azadi Jin
Azadi Plataforma de Solidaritat amb el Poble Kurd
Cal Cases
Can Tonal de Vallbona
Col•lectiu Maloka
Colectiva Katari
COLECTIVO Pallasos en Rebeldía de Catalunya
Ecoxarxa del Bages
Espai defensa legal Manresa
Fundació Salvador Seguí
Grup de consum autogestionat Pinyol Vermell
Horts Comunals de Sant Celon
La Garriga Societat Civil
La Pallejana
LA RAVAL. Cooperativa d'habitatge generacional a Manresa
Mediterranea Saving Humans
Plataforma d'Afectades per l'Habitatge i el Capitalisme del Baix Montseny
Poc a Coop
Sindicato Popular de Vendedores Ambulantes de Barcelona
Taula per Mèxic
Xarxa de Suport Mutu de la Trini
Bosqued, Àngel
García Sanagustin, Carina
González, Ixchel
Pere Ortín, Andrés
Villalobos, Juan Pablo

Chipre

300000 Arboles en Nicosia
Aeriko en las montañas de Troodos-por la justicia social y ambiental
antifa λευκοşa
Centro Social «Kaymakkin»

Club Atlético Popular «Omonoia»
Colectivo «Ramona»
Colectivo Ecopolis
Iniciativa para el Rescate de costas naturales
Movimiento de Izquierda, Queremos Federación
PUERTA 9 OMONOIA
Sispirosi Atakton
Spirithkia

Escocia

Coordinadora Zapatista North UK

Eslovaquia

Akimov, Ivan
Kesaj Tchave

Europa

ASSI (Acción Social Sindical Internacionalista)
Colectivo iraní Andeesheh va Peykar
Coordinadora Europea De Via Campesina
CUP Exterior
Flor de la palabra – colectivo de traducción de la sexta francófona
Mujeres y Disidencias de la Sexta en la Otra Europa y Abya Yala – Red de Resistencia y Rebeldía
Never again 88
Watch the Med Alarm Phone
Louis, Camille
Philippe Cordier

Inglaterra

Coordinadora Zapatista North UK
Hunter Dodsworth, Siân

Irlanda

Talamh Beo

Noruega

Alerta
Chiapasgruppa LAG
CROTONICX v/ Loan TP Hoang
Karlsøyfestivalen
Kvinneutvalget (LAG)
LAG Noruega
Latin-Amerikagruppene i Norge (LAG)
López Kunst & Produksjoner
Motmakt

Bokkafe, Anarres
Fadnes, Åse
Fadnes, Astrid
Fadnes, Ingrid
Gulli, Marianne
Haugdahl Solberg, Inga
Haugsnes, Vilde
Heiret, Yngve Solli
Luna Evjen, Solveig
Muñoz Llort, Sonia
Pålsrud, Mads
Pedersen, Ole
Solberg, Jarl
Thamdrup Lund, Herman
Watn, Bård

Nigeria

Engert, Klaus

Portugal

Jornal MAPA
Rádio Paralelo
Revista Flauta De Luz
Cunha, António Eduardo
Pereira Ribeiro, Natacha Alexandra

República Checa

Družstvo Black Seeds
Kolektiv 115

Rusia

Cooperativa Molotov
Svora collective
Severnaja, Ekaterina
Saepmie, pueblo Saami
Fjellheim, Eva Maria

Suiza

Bloque Feminista Abya Yala Suiza
C.S.O.A. il Molino
Casa Colectiva de Malagnou
Ceibavieja
Circolo Carlo Vanza Bellinzona
Collectif Breakfree Suisse
Collettivo R-Esistiamo
Collettivo Zapatista di Lugano

Direkte Solidarität mit Chiapas
Encuentro Feminista Zapatista Zürich/ Basel
Grève du Climat Genève
Groupe écosocialiste de solidaritéS
Grupo de Coordinación zapatista del territorio suizo
HumanrightsChiapas Suiza
Jeunes POP Genève
Mouvement pour une agriculture paysanne et citoyenne
Théâtre Tête dans le sac – marionnettes
Voce Libertaria Ticino
Women Defend Rojava Zürich
Gioventù Biancoblu

Togo

Les compas de Kpalimé
Adjetey, Rudy

Argentina

Colectiva Corazón del Tiempo
Comité de Solidaridad Latinoamericana
Grupa de Lesbianas Feministas Sudakas Pro Sexo
Anticapitalistas de Nvwvrken WajMapu
Blasco, Hugo Antonio
Gambina, Julio C.
Grodziñski, Silvina Alejandra
Imas, Hilda
Luis Ronconi, José

Brasil

Ação Antifascista São Paulo AFA-SP
Centro de Mídia Independente do Rio de Janeiro
Felício, Erahsto
Rabelo Nogueira, Mônica Celeida

Canadá

No One Is Illegal

Chile

Comité Socioambiental de la Coordinadora Feminista 8M
Cooperativa La Cacerola
Gaceta Ambiental
Instituto Patagónico de estudios culturales
Somos Cerro Blanco
Fermandois, Eduardo

Colombia

La Subterránea

Pueblos en Camino, Abya Yala
Centro de Estudios y Memoria Antifascista CEMA
Colectivo Darío Betancourt Echeverry
Colectivo José Martí
Puello-Socarrás, José Francisco
Henao Gaviria, Adriana María

Ecuador

Walsh, Catherine

Estados Unidos

Eagle and the Condor Liberation Front
El Kilombo, EEUU
Saving Humans USA
Semillas Collective
Sexta Grietas del Norte (Estados Unidos)
Universidad para el estudio de los movimientos sociales Estados Unidos
Zapatista Solidarity Network NY
Agita Perales
Bergasa, Sara
Boyzo, Ivette
Sáenz-Ackermann, Elizabeth
Galván, Mario
Mesbah, Targol
Nelson, Anthony
Padilla, Tanalís
Quiquivix, Linda
Rodriguez, Chris

Perú

Blanco Berglund, María
Blanco Galdos, Hugo

México

González Casanova, Pablo
Beristain, Arturo
Beristain, Natalia
Boullosa, Carmen
Cabrera Castro, Emilio
Cruzvillegas, Abraham
de Tavira, Luis
García Bernal, Gael
Giménez Cacho, Daniel
Goded, Maya

Leduc Navarro, Valentina
Leduc, Valentina
López Austin, Alfredo
López Luján, Leonardo
Monge, Emiliano
Navarro, Bertha
Rea, Daniela
Rulfo, Juan Carlos
Stavenhagen, Marina
Tovar, Miguel
Turati, Marcela
Villoro, Juan
Wolffer, Lorena
Aeromoto (colectivo)
Aguilar, Yasnaya
Álvarez, María
Arêchiga, Cesar
Burkhard, Christiane
Calva, Maru
De Cea, Marta
Diaz, Alfonso
Coppel, Carolina
Cordera Rascón, Inti
Cosío, Joaquín
Fondo Semillas
Fuentes Mendoza, Ivonne
Heiblum, Leo
Heredia, Dolores
Hernandez, Macarena
Ibrahim Hakim, Jessica Samara
Kaplan, Luciana
López Aréchiga, César Adolfo
López, Modesto
Marcin, Mauricio
Medina Mora, Katina
Miller, Elisa
Montaño, Pablo
Nettel, Guadalupe
Niembro, Mariana
Petrus Brienen, Jacobus Johannes
Quintana, Vivir

Ríos Almela, María Fernanda
Reyna, Pablo
Roqué, María Inés
Ruedi, Jeronimo
Sarquis, Daiset
Sejenovich, Ivana
Springall, Alejandro
Terrazas, Kyzza
Turner, Tania
González Contreras, Mario e Hilda Hernández Rivera, (padres de Cesar Manuel González Hernández, Normalista desaparecido de Ayotzinapa)
Aguado García de Alba, Mónica
Armengol Niño, Lourdes
Arroyo Pineda, Maria de la Luz
Avendaño, Lucas
Anguiano, Arturo
Barojas Ortuño, Martha Desiree
Barrios el Mastuerzo, Francisco
Barrios Rodríguez, David
Batta Fonseca, Jesús
Bazar Rebelde
Becerra Absalon, Itzel
Belém Huerta Lastra, Matilde
Benavides, Elisa
Benitez Oliva, Alberto
Bernal Ocampo, Sandra Fernanda
Berti, Stefano
Bolio, Roxana
Bosch, Lolita
Briseño, Maria del Carmen
Burgoa, Brenda
Calleja, Max
Cárdenas Pimentel, Cassandra
Carrillo, Alejandra
Castañeda, América
Castellanos, Alicia
Castellanos, Polo
Castellanos, Teresa
Castillo Solis, Perla
Castorena, Lorella

Castro Hernádnez, Enriqueta
Cázares Torres, Jorge
Celeste Cruz Avilés, Sohuame Tlatzonkime
Cervantes Maya, Georgina
Cevallos Rodríguez, Trinidad
Chapa Romero, Ana Celia
Cid Castro, Carolina
Cisneros, Ixchel
Citalán, Antonio
Colin Huizar, Alberto
Cortés Martínez, Gudelia
Colin Huizar, Alberto
De Boni, Ignacio
De Parres Gómez, Francisco
Delgado Wise, Raúl
Díaz Iñigo, Carolina Elizabeth
Díaz, Alfonso
Echenique March, Felipe Ignacio
Eizaga, Safia
Elkisch, Mariana
Eraña, Angeles
Escutia, Sandra
Esteva, Gustavo.
Etchegaray, Juan Carlos
Fautsch Arranz, Marlene
Favela, Mariana
Felício, Erahsto
Ferrer Amarillas, Elena
Fierro Resendiz, León Sedov
Fierro Resendiz, Sashenka
Fiordelisio, Tatiana
Flores Ordóñez, Ramón
Flores Villagómez, Mayvelin
Flores, Ana Lydia
Fong Fierro, Salvador
Fuentes, Andrea
Fuentes, Citlali
Gajá, Servando
Gálvez de Aguinaga, Fernando
Gallaga Hernández, Tania
García Aguilar, C. Lorena

García Ehrenfeld, Claudio
García Sánchez, Nayeli
García Torres, Lilia
García Vigil, María Hortensia
Garibay Marrón, Siria
Giraldo, Ricardo
Gómez González, Erika Olivia
Gómez Rivera, Marìa Magdalena
Gómez, Magdalena
Gómez Suarez, Abigail P.
González Arenas, Luis Alberto
González Aguilar, Mónica
González Baltasar, Julio
González Gómez, Hortensia
González López, Graciela
González, Karla
González, María Mercedes
Gritón, Antonio
Guerrero, Aracelia
Guerrero, Argelia
Guerrero, Arturo
Guerrero, Fabián
Guerrero McManus, Siobhan
Guijosa Hernández, Ernesto
Gutiérrez Luna, Diana Itzu
Guzmán Delgado, Xóchitl
Guzmán Romero, Jorge Adrián
Hansen, Tom
Hernández Alpizar, Javier
Hernández Baños, Blanca
Hernández Crespo, Tania
Hernandez Flores, Bonifacio
Hernández Navarro, Luis
Hernández Ramírez, Tania Paloma
Hernández Reyes, Itzamna Jesús
Hernández Vargas, Humberto
Hernández, Donovan
Hernández, Valeria
Henao Gaviria, Adriana María
Huacuja del Toro, Malú
Incián, Daniel

Islas Vargas, Maritza
Iturriaga, Ana María
Iturriaga, Enrique
Iturriaga, Josefina
Iturriaga, Susana
Jarquín, Mauro
Jauregui, Gabriela
Javier Trujillo, Francisco
Jimenez, Luis Felipe
Joselevich Aguilar, Camila
Kaplan, Luciana
Katzestein Ferrer, Elena
Kavi, Ernesto
Lechuga Luna, Martha
Ledesma, Araceli
Leija Salas, Alfonso
Lengualerta
León, Paniagua, Livia
Leyva, Cristian
Loeza Limón, Diana
López Castellanos, Nayar
López De Cea, Ana Valentina
López Lujano, Alejandra
López y Rivas, Gilberto
López, Leonel
López, Modesto
Lozada, Mari
Luna Resonante, Yazz
Luz Lopez, Aida
Macías Esparza, Carlos
Macías Esparza, Rubén
Maldonado, Oreandy
Marcial Urbano, Ivonne
Marcos, Sylvia
Maya, Ytzel
Medina Guerrero, Daniel Omar
Medina Romo, Tonantzin
Mejía Aguilar, María de Lourdes, madre de carlos Sinuhé Cuevas
Mejía, estudiante asesinado
Mejía Iturriaga, Belzaín
Mejía Iturriaga, Berenice

Mejía, Felix
Mejía, María de Lourdes
Mendoza Jiménez, Florina
Mendoza Pérez, Arbel Ángel
Merino Lubetzky, Alonso
Millán, Margara
Miranda Herrera, Gregorio
Moedano, Maria Guadalupe
Molina Álvarez, Hugo
Molina Zúñiga, Mónica
Mónaco Felipe, Paula
Mozqueda Martínez, Leticia
Muñoz, Adriana
Muñoz, Lucia Joselin
Nava Gómez, Juan Pablo
Navarro Corona, Claudia Ivette
Ochoa, Sarasuadi
Olea Franco, Adolfo
Ortega Erreguerena, Joel
Ortíz Rosales, Sergio Araht
Ortiz, Verónica
Ortuño Vilchis, Matilde
Osorno, Diego
Padierna Jinenez, Pilar
Paredes Coronel, Heriberto
Parra Sosa, Vicente
Peña, Laura
Peralta Casillas, Maria Cristina
Peregrina, Francisco Humberto
Pérez, Martha Alicia
Portillo Elías, Mercedes Adriana
Quintana Rodríguez, Viviana
Quintanar González, Rafael
Radaelli Martinazzo, Sonia
Radilla, Miguel
Ramos Morales, Patricia
Rangel Chabolla, César
Rentería Argelia
Resendiz Flores, Rosa Paulina
Resendiz Flores, Silvia
Revuelta, Gabo

Ríos Sais, Gerardo
Rivera López, Betzabé
Riviello, Bárbara
Rizo García, Marta
Rodríguez, Benita
Rodríguez Contreras, Roberto “Gato”
Rodriguez, Claudia
Rodríguez, Deni
Rodríguez, Luisa Riley
Rojas Bruschetta, Efraín
Romero Gallardo, Raúl
Rose Jameson, Tlazol Celia
Rosset, Peter Chiapas
RS, Cristina
Salgado, Alvaro
Sánchez, Jorge Alonso
Sancosme, Luis Daniel
Sandoval, Claudia
Sandoval Espinosa, Ana
Sandoval Rincón, Alma Esperanza
Sandoval Uhthoff, Ángela
Santiago Santiago, José Jorge
Santos Baca, Andrea
Schmelz Herner, Itala
Segal, Claudia
Segura, Lourdes
Segura, Paulina
Serna Moreno, J. Jesús María
Solorio Sandoval, Israel Felipe
Sohuame Tlatzonkime
Struck King, Juan Manuel
Suárez Rodríguez, Luis David
Tassinari Azcuaga, Aidee
Torres Alamilla, Silvia
Torres Villalvazo, Santos Emanuel
Trejo Muñoz, Rubén
Troncoso, Mariana Lourdes
Trujano Alfaro, Darío Esteban
Uribe Cevallos, Rodrigo
Venegas, Cecilia
Vera Smith, Ana María

Victoria, Maricarmen
Vilchis Avilés, Dara
Villa, Mónica
Villalobos, Juan Pablo
Villegas, Armando
Volovsek, Iván
Welsh, Martha Elena
Wolffer, Lorena
Yébenes, Zenia
Zamora, Bárbara
Zapata Lillo, Paloma
Zepeda Alvarez, Vannya Yocelyn
Asamblea de Defensores del Territorio Maya Múuch' Xíinbal
Asociación de exploración científica, cultural y recreativa «BRÚJULA ROJA»
Asamblea Nacional de Braceros
Asociación Sindical de Trabajadores del INVI de la Ciudad de México
Batallones Femeninos
Brigada de Salud Zapatista Pantitlán
Brigada Humanitaria de Paz Marabunta
Brigadas Plásticas
Café "Zapata Vive"
Casa del Centro Tijuana
Cátedra Intercultural Carlos Montemayor
Central Unitaria de Trabajadores de México
Centro Comunitario U kúuchil k Ch'i'ibalo'on -territorio maya-
Centro de Derechos de la Mujer de Chiapas
Centro de Derechos Humanos Fray Bartolomé de Las Casas A.C. (Frayba)
Centro de Investigación en Comunicación Comunitaria A.C
Centro de Lengua y Cultura Zoque de Chiapas
Centro Vía Z
CIPOG-EZ-Consejo Indígena Y Popular De Guerrero – Emiliano Zapata
Clinica de Heridas
Colectiva de Mujeres Tejiendo Resistencias
Colectiva Las Sureñas en resistencia y rebeldía
Colectiva Nuestra Alegre Rebeldía en apoyo al CNI y CIG Cuernavaca Morelos
Colectivo Aequus Promoción y defensa de Derechos Humanos

Colectivo Autogestión Libertaria
Colectivo Cuaderno Común
Colectivo de Ilusionistas Sociales
Colectivo de Profes en la Sexta
Colectivo de Psicoanalistas PSIQUEREMOS
Colectivo el Hormiguero
Colectivo La Ceiba
Colectivo La Oveja Roja
Colectivo LOCUS, México
Colectivo Lo de Menos
Colectivo lxs Hijxs del Maíz Pinto
Colectivo Mujeres Tierra AC De Mexicali BC
Colectivo Odontología Comunitaria Sembrando Sonrisas
Colectivo La Oveja Roja
Colectivo Paso Doble en Apoyo al Congreso Nacional Indígena – Concejo Indígena de Gobierno
Colectivo Rural Urbano Asociaçao Oeste (Diadema)
Colectivo Rural Urbano Solidaridad Orgánica
Colectivo Tierra y Libertad
Colectivo Transdisciplinario de Investigaciones Críticas.
Colectivo Zapatista Neza
Comité Estudiantil Metropolitano (CEM)
Comité Promotor Todos Unidos Contra el Nuevo Aeropuerto Internacional de la Ciudad de México (NAICM)
Comunidad Circular AC de Ensenada BC.
Comunidad Indígena Otomí residentes en la CDMX
Cooperativa Hierba Crecida
Cooperativa Tlapaltik
Coordinación de Familiares de Estudiantes Víctimas de la Violencia
Defensores de Tierra y Agua, municipio de Juan C. Bonilla
Desde las Nubes
EcoRed Feminista La Lechuza Buza
Editorial En cortito que’ s pa’ largo
Ediciones del Espejo Somos
El Bordado de Ramona
Enlace Civil
Escuelita Autónoma Otomí
Espacio de Lucha contra el Olvido y la Represión (ELCOR)
Etcétera Errante
Fémina Fatal

Frente de Trabajador@s por el Derecho a la Salud y a la Seguridad Social
Frente del Pueblo Resistencia Organizada, FPRO
Fuerzas Unidas por Nuestros Desaparecidos (as) en Nuevo León
Grietas en el Muro
Grupo de Acompañamiento Político a la familia de Lesvy Berlín Rivera Osorio
Grupo de Teatro «Los Zurdos»
Guardianas y Guardianes del Río Metlapanapa, pueblos de Ometoxtla, Coronango, Almoloya, Nextetelco, Texintla, Xoxtla, Zacatepec y Cuanalá México
Instituto Cultural Autónomo Rubén Jaramillo Ménez (Morelos)
La Bisagra TV
La red del oriente del Estado de México. Resistencia y rebeldía
La Voladora Radio
La Voz del Anáhuac / Trabajadores y Revolución
Laboratorio Popular de Medios Libres
Manu Mayeg A.C
Médicos del Mundo Suiza, Misión México
Mexican Sound
Mexicali Resiste
Meza de Café Zapatista UAM-Iztapalapa
Movimiento al Socialismo, Sección mexicana de la Unidad Internacional de las y los Trabajadores-Cuarta Internacional
Movimiento de Aspirantes Excluidos de la Educación Superior (MAES)
Movimiento Democracia Directa (MDD)
Mujeres que luchan CDMX
Mujeres que Luchan Jrz
Mujeres que Luchan, Resisten y se Organizan
Mujeres y la Sexta
Nodo de Derechos Humanos
Noticias de abajo y Laboratorio Popular de Medios Libres
Nueva Central de Trabajadores
Obeja Negra
Organización Nacional del Poder Popular-PRP
Organización Popular Francisco Villa de Izquierda Independiente
Panteón Rococó
Participantes CompArte “Báilate otro mundo”:

Partido de los Comunistas
Partido Revolucionario del Pueblo
Patrulla Roja
Plantón por los 43 de la ciudad de México
Poesía y Canto
Promotores Culturales ReintegrArte
Proyecto Libre: Educación y Autonomía
Radio Zapote
Red de Apoyo Iztapalapa Sexta (RAIS)
Red de feminismos descoloniales
Red de Mujeres “Porque Acordamos Vivir”
Red de Rebeldía y Resistrenzas
Red de Resistencia y Rebeldía Altas Montañas
Red de Resistencia y Rebeldía de Acámbaro
Red de Resistencia y Rebeldía Jo’
Red de Resistencia y Rebeldía región Este de Guanajuato de Resistencia y Disidencia Sexual y de Género
Red Universitaria Anticapitalista
Regeneración Radio
Residentes de la Honorable Casa Nacional del Estudiante
Resistencias Enlazando Dignidad – Movimiento y Corazón Zapatista
Revista FLUIR
Sector de Trabajadores Adherentes a la Sexta Declaración
Sexta Teatrito Mérida
Shakti ArtEscena S.C.
Sindicato de Trabajadores Académicos de la Universidad Autónoma Chapingo (STAUACh)
Sindicato Mexicano de Electricistas
Skaffo LaFaro
Surco Informativo
Tejiendo Organización Revolucionaria (TOR)
Tlanezi Calli (Casa del Amanecer)
Unión Popular Apizaquence Democrática e Independiente (Upadi)
Universidad de la Tierra-CIDECI, México
Universidad de la Tierra (Oaxaca)
UPREZ Benito Juárez
Urdimbre audivisual
Voces del Viento
Yoloxóchitl-Flor del corazón. Espacio para la salud comunitaria

Zapateando Medios Libres
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Aguascalientes
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Ciudad de México
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Colima
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Guadalajara
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Hidalgo
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN La Laguna
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN León
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Mazatlán
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Morelia
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Nuevo León
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Puebla
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Querétaro
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN San Luis Potosí
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Sinaloa
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Tlaxcala
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Tijuana
Equipo de Apoyo a la Comisión Sexta del EZLN Zacatecas
Από τα βουνά του Νοτιοανατολικού Μεξικού
Από τις γυναίκες, άντρες, τουις άλλουες, τα παιδιά και τ@ς ηλικιωμέν@ς του
Ζαπατιστικού Στρατού Εθνικής Απελευθέρωσης
Comandante Don Pablo Contreras και Εξεγερμένος Υποδιοικητής Moisés
Μεξικό
Αν θέλετε να υπογράψετε αυτή τη διακήρυξη, στείλτε την υπογραφή σας στο firmasporlavida@ezln.org.mx. Παρακαλούμε ολόκληρο το όνομα της ομάδας σας, της συλλογικότητάς σας, της οργάνωσής σας ή όπως προσδιορίζεστε, και τη γεωγραφία σας στη γλώσσα σας. Οι υπογραφές θα προστίθενται ενόσω φτάνουν.

Ταξίδι των Ζαπατίστας στην Ευρώπη.Τρίτο Μέρος: Η

αποστολή

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ: Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Πώς η Defensa Zapatista (Ζαπατιστική Άμυνα) προσπαθεί να εξηγήσει στην Esperanza (Ελπίδα) την αποστολή του ζαπατισμού και άλλες χαρούμενες σκέψεις.

«Λοιπόν, θα σου εξηγήσω τώρα κάτι πολύ σημαντικό. Δε θα κρατήσεις, όμως, σημειώσεις. Πρέπει να το φυλάξεις στο μυαλό σου. Γιατί το τετράδιο μπορεί να το πετάξεις οπουδήποτε, αλλά το μυαλό το κουβαλάς συνέχεια».

Η Defensa Zapatista (Ζαπατιστική Άμυνα) περπατούσε πάνω κάτω, όπως έκανε και ο μακαρίτης όταν εξηγούσε κάτι πολύ σημαντικό. Η Esperanza (Ελπίδα) καθόταν πάνω σε ένα κορμό στον οποίο, προνοητική όπως ήταν, είχε τοποθετήσει ένα νάιλον πάνω στο υγρό και γεμάτο βρύα, μανιτάρια και ξερά κλαδάκια, ξύλο.

«Άραγε θα δούμε το μέρος που μας στέλνει ο αγώνας;», αναφώνησε η Defensa (Άμυνα), δείχνοντας με τα χεράκια οπουδήποτε.

Η Esperanza (Ελπίδα) σκέφτεται λίγο την απάντηση, αλλά είναι προφανές ότι η ερώτηση της Defensa (Άμυνα) ήταν ρητορική, δηλαδή, δεν την ενδιέφερε η απάντηση αλλά τα ερωτήματα που έπονται. Κατά την άποψή της, η Defensa Zapatista (Ζαπατιστική Άμυνα) ακολουθεί την επιστημονική μέθοδο.

*«**Η** ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι να φτάσει κανείς κάπου, αλλά να φτιάξει ένα δρόμο. Αν, δηλαδή, δεν υπάρχει δρόμος, να τον δημιουργήσει γιατί διαφορετικά πώς;»*, λέει το κορίτσι κραδαίνοντας μια ματσέτα που ένας θεός ξέρει από πού ξεφύτρωσε – σίγουρα θα την ψάχνουν σε καμιά καλύβα.

*«Αυτό είναι, λοιπόν, **η** πρόβλημα, πως **η** πρόβλημα άλλαξε, και το πιο σημαντικό τώρα είναι ο δρόμος. Γιατί αν δεν υπάρχει ο δρόμος για εκεί που θέλεις να πας, τότε μάταια ανησυχείς. Τί θα κάνουμε, λοιπόν, αν δεν υπάρχει δρόμος για τον προορισμό*

μας;»

Η Esperanza (Ελπίδα) απαντά με ικανοποίηση: *«θα περιμένουμε μέχρι να σταματήσει η βροχή, για να μη βραχούμε όταν θα φτιάχνουμε το δρόμο».*

Η Defensa (Άμυνα) τραβά τα μαλλιά της, καταστρέφοντας το χτένισμα που έκαναν μισή ώρα να φτιάξουν οι ***μαμάδες*** της, και βγάζει μια κραυγή: *«Όχι»*.

Η Esperanza (Ελπίδα) αν και στην αρχή διστάζει, τολμά να πει: *«Το ξέρω. Είπαμε ψέματα στον Pedrito ότι θα έχει καραμέλες εκεί που θα πάμε, αλλά δεν υπάρχει δρόμος. Ας βρεθεί πρώτα εκείνος που θα φτιάξει το δρόμο και μετά πέφτουμε με τα μούτρα στις καραμέλες».*

Η Defensa (Άμυνα) αντιδρά, λέγοντας: *«Σιγά μη ζητήσουμε τη βοήθεια των ηλίθιων αντρών. **Ποτέ ποτέ.** Εμείς θα τον φτιάξουμε ως γυναίκες που είμαστε.».*

«Φυσικά», λέει η Esperanza (Ελπίδα) *«για σκέψου ξαφνικά να βρούμε σοκολάτες».*

«Αλλά αν, στην προσπάθειά μας να ανοίξουμε δρόμο, χαθούμε;», συνεχίζει η Defensa (Άμυνα).

«Φωνάζουμε για βοήθεια; Ρίχνουμε φωτοβολίδες ή καλούμε με το καρακόλ το λαό να έρθει να μας βοηθήσει;», απαντά η Esperanza (Ελπίδα).

Η Defensa (Άμυνα) αντιλαμβάνεται ότι η Esperanza (Ελπίδα) παίρνει τα πράγματα κυριολεκτικά και, επιπλέον, έχει την αποδοχή των υπολοίπων. Για παράδειγμα, το γατόσκυλο γλύφει τα μουστάκια του φαντασιώνοντας μια κατσαρόλα γεμάτη σοκολάτες στο τέλος του ουράνιου τόξου, το μονόφθαλμο άλογο υποψιάζεται ότι μπορεί να υπάρχει καλαμπόκι με αλάτι και ίσως κανένα δοχείο με πλαστικά μπουκάλια. Η Calamidad (Συμφορά) προβάρει την χορογραφία που σχεδίασε ο SupGaleano, με τίτλο *«pas de Chocolat»*, η οποία περιλαμβάνει βουτιά, σε στυλ ρινόκερου,

στην κατσαρόλα.

Ο Elías Contreras, από τη άλλη, είχε βγάλει τη λίμα του, ήδη από τις πρώτες ερωτήσεις, και ακόνιζε τη δίκοπη ματσέτα του.

Πιο πέρα, ένα απροσδιόριστο όν που μοιάζει με σκαθάρι και κρατά ένα πλακάτ που γράφει: *«Λέγε με, Ισμαήλ»*, συζητά με τον Γερο Αντόνιο για τα πλεονεκτήματα της ακινησίας σε σταθερό έδαφος, επιχειρηματολογώντας: *«Όντως, αγαπητέ Queequeg, καμία λευκή φάλαινα δε θα πλησιάσει στο λιμάνι».* Ο ηλικιωμένος ιθαγενής ζαπατίστας, ακούσιος δάσκαλος της γενιάς που εξεγέρθηκε ένοπλα το 1994, ακούει προσεκτικά τα επιχειρήματα του ζωυφίου, στρίβοντας ένα τσιγάρο σε φλούδα καλαμποκιού.

Η μικρή Defensa Zapatista (Ζαπατιστική Άμυνα) υποθέτει ότι κινδυνεύει να παρεξηγηθεί, όπως οι επιστήμες και οι τέχνες: σαν ένα *pas de deux* που προσμένει την αγκαλιά για τις πιρουέττες και τη στήριξη για ένα *porté*, σαν ένα φιλμ που περιμένει φυλακισμένο σε ένα κουτί το βλέμμα που θα το απελευθερώσει, σαν μια κούμπια σε προσμονή των γοφών που θα της δώσουν νόημα και προορισμό, σαν ένας κοίλος Cigala χωρίς το κυρτό του, σαν τη Luz Casal που πηγαίνει να συναντήσει το «υποσχόμενο λουλούδι», σαν τον Louis Lingg χωρίς τις βόμβες του πάνκ, σαν τον Panchito Varona που ψάχνει, πίσω από ένα ακόρντο, τον κλεμμένο Απρίλη, σαν ένα ska χωρίς slam, σαν ένα παγωτό καρύδι χωρίς τον Sup να του αποτίει τιμές.

Αλλά η Defensa (Άμυνα) που είναι και άμυνα και ζαπατιστική, δηλαδή συνεχώς σε αντίσταση και εξέγερση, ψάχνει με το βλέμμα τη βοήθεια του Γερο Αντόνιο.

«Αλλά οι θύελλες, είτε στη θάλασσα, είτε στη γη, είτε ψηλά στον ουρανό είτε κάτω στο έδαφος δε σέβονται τίποτε. Στρίβουν ακόμα και τα σπλάχνα της γης κάνοντας ανθρώπους, φυτά και ζώα, ανεξαρτήτως χρώματος, μεγέθους ή τρόπου, να υποφέρουν», λέει με σβησμένη φωνή ο Γερο Αντόνιο.

Όλοι σιωπούν, οι μισοί από σεβασμό, οι άλλοι μισοί από φόβο.

Ο Γέρο Αντόνιο συνεχίζει: *«Οι γυναίκες και οι άνδρες αναζητούν καταφύγιο από τους ανέμους, τις βροχές και τα ραγισμένα εδάφη, και περιμένουν να περάσει η θύελλα για να δουν τι έχει απομείνει και τι όχι. Αλλά η γη, δεν περιμένει απλά, δουλεύει, προετοιμάζεται για το μετά, γι' αυτό που έπεται. Και εκεί, στο καταφύγιό της, αρχίζει ήδη να αλλάζει. Η Μάνα Γη δεν περιμένει να τελειώσει η καταιγίδα για να δει τι θα κάνει. Αρχίζει από πριν να χτίζει. Γι' αυτό οι σοφοί λένε ότι το αύριο δεν έρχεται έτσι απλά, δεν εμφανίζεται ξαφνικά, παραμονεύει στις σκιές και, αυτός πού ξέρει να κοιτάξει, το βρίσκει στις ρωγμές της νύχτας. Γι' αυτό οι άντρες και οι γυναίκες του καλαμποκιού, όταν σπέρνουν, ονειρεύονται την τορτίγια, το ατόλε, το ποσόλ, το ταμάλε και το μαρκεσότε . Δεν υπάρχουν ακόμη, αλλά ξέρουν ότι θα υπάρξουν και αυτό είναι που οδηγεί τη δουλειά τους. Κοιτάζοντας το χωράφι τους, βλέπουν τους καρπούς του πριν ακόμη ο σπόρος αγγίξει το έδαφος.*

Οι άντρες και οι γυναίκες του καλαμποκιού, δεν βλέπουν μόνο αυτό τον κόσμο και τους πόνους του, βλέπουν και τον κόσμο που πρέπει να αναδυθεί και φτιάχνουν το δρόμο τους. Τρία βλέμματα έχουν: ένα για ό,τι έχει προηγηθεί, ένα για το τώρα, και ένα γι' αυτό που έπεται. Έτσι ξέρουν ότι σπέρνουν έναν θησαυρό: το βλέμμα».

Η Defensa (Άμυνα) συγκατανεύει με ενθουσιασμό. Καταλαβαίνει ότι ο Γέρο Αντόνιο κατανοεί το επιχείρημα που αδυνατούσε να εξηγήσει. Δύο γενιές διαφορετικές στα ημερολόγια και τις γεωγραφίες στήνουν μια γέφυρα που πάει κι έρχεται… όπως οι δρόμοι.

«Σωστό!», φωνάζει σχεδόν το κορίτσι και κοιτάζει τρυφερά τον γέροντα.

Και συνεχίζει εκείνη: «Αν ήδη ξέρουμε πού πάμε, αυτό σημαίνει ότι ξέρουμε ήδη πού δεν θέλουμε να πάμε. Έτσι, το κάθε μας βήμα μας απομακρύνει από ορισμένα μέρη και μας φέρνει πιο κοντά σε άλλα. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη, αλλά ο δρόμος που φτιάχνουμε μας δείχνει ήδη τον προορισμό. Αν θέλουμε να φάμε

ταμάλες, δεν θα φυτέψουμε κολοκύθες.»

Όλο το κοινό κάνει μια γκριμάτσα αηδίας απόλυτα κατανοητή, καθώς φαντάζεται μια φρικτή κολοκυθόσουπα.

«Αντιμετωπίζουμε τη θύελλα με όσα γνωρίζουμε, αλλά προετοιμάζουμε ήδη αυτό που έρχεται. Και το προετοιμάζουμε από τώρα. Γι΄ αυτό πρέπει να ταξιδέψει ο λόγος μακριά. Δεν έχει σημασία αν αυτός που τον αρθρώνει δεν θα βρίσκεται πια εκεί, το σημαντικό είναι να φτάσει ο σπόρος σε γόνιμο έδαφος και να αναπτυχθεί μαζί με άλλους. Δηλαδή να τους στηρίζει. Αυτή είναι η αποστολή μας: να είμαστε σπόροι που αναζητούν άλλους σπόρους», αποφαίνεται η Defensa Zapatista (Ζαπατιστική Άμυνα) και, απευθυνόμενη στην Esperanza (Ελπίδα), ρωτά: «Κατάλαβες;»

Η Esperanza (Ελπίδα) σηκώνεται όρθια και, με όλη την σοβαρότητα των εννέα χρόνων της, απαντά:

«Ναι, φυσικά το κατάλαβα ότι ούτως ή άλλως θα πεθάνουμε άθλια»

Και, σχεδόν αμέσως, προσθέτει: «Αλλά θα το κάνουμε να αξίζει».

Όλοι χειροκροτούν.

Για να ενισχύσει το «να αξίζει» της Esperanza (Ελπίδας), ο Γέρο Αντόνιο βγάζει από την τσάντα του ένα σακουλάκι με σοκολάτες που αποκαλούνται «φιλάκια».

Το γατόσκυλο με ένα σάλτο βουτάει μια γενναία ποσότητα και το μονόφθαλμο άλογο προτιμά να συνεχίσει να μασουλά το πλαστικό μπουκάλι του.

Ο Elías Contreras, επιτροπή έρευνας του ezln, επαναλαμβάνει σιγανά: «θα το κάνουμε να αξίζει» και στέλνει την καρδιά και τη σκέψη του στον αδελφό Samir Flores και σε ός@ς συγκρούονται, με μοναδικό μέσο την αξιοπρέπεια τους, με τον φωνακλά κλέφτη του νερού και της ζωής που κρύβεται πίσω από τα όπλα του επιστάτη, εκείνου που καλύπτει με την πολυλογία του την τυφλή υπακοή που οφείλει στο Αφεντικό : πρώτα χρήμα, μετά χρήμα, και στο τέλος πάλι χρήμα. Ποτέ δικαιοσύνη, ποτέ

ελευθερία, ποτέ ζωή.

Το σκαθάρι αρχίζει να λέει πώς μια σοκολάτα το έσωσε από τον θάνατο στη στέπα της Σιβηρίας καθώς πήγαινε, από τη γη των Sami -όπου τραγούδησε το Yoik- στα εδάφη των Selkup, για να τιμήσει τον Κέδρο, το δέντρο της ζωής. «Πήγα για να μάθω. Αυτό το σκοπό έχουν τα ταξίδια. Γιατί υπάρχουν αντιστάσεις και εξεγέρσεις που δεν είναι λιγότερο σημαντικές και ηρωικές επειδή βρίσκονται σε μακρινά ημερολόγια και γεωγραφίες» λέει, καθώς απελευθερώνει με τα πολλαπλά ποδαράκια του τη σοκολάτα από την φυλακή του γυαλιστερού αλουμινόχαρτου, χειροκροτώντας και καταβροχθίζοντας ταυτόχρονα ένα κομμάτι.

Από την άλλη, η Calamidad (Συμφορά) έχει καταλάβει καλά ότι πρέπει να σκεφτούμε αυτό που έπεται, και με τα χεράκια της πασαλειμμένα με σοκολάτα, δηλώνει ενθουσιασμένη: “Ας παίξουμε ποπ κορν!”

-*-

Από το Ζαπατιστικό Κέντρο Ναυτικής- Χερσαίας Εκπαίδευσης.

Ο SupGaleano παραδίδοντας μαθήματα ” Διεθνιστικού *Γεμετού*“.

Μεξικό, Δεκέμβριος του 2020.

Από το σημειωματάριο του Γατόσκυλου: Ο θησαυρός είναι το άλλο.

«Στο τέλος, με κοίταξε αργά με το μοναδικό του μάτι και μου είπε: *«Σε περίμενα, Don Durito. Να ξέρεις ότι είμαι ο τελευταίος από τους αληθινούς πειρατές που ζει στον κόσμο. Και λέω από τους «αληθινούς» γιατί τώρα υπάρχουν αμέτρητοι «πειρατές» σε οικονομικά κέντρα και μεγάλα κυβερνητικά ανάκτορα που κλέβουν, σκοτώνουν, καταστρέφουν και λεηλατούν χωρίς ποτέ τους να έχουν αγγίξει νερό εκτός από αυτό των μπανιέρων τους. Αυτή είναι η αποστολή σου (μου δίνει ένα φάκελο με παλιές περγαμηνές): να βρεις τον θησαυρό και να τον βάλεις σε ένα ασφαλές μέρος. Τώρα, συγχώρεσέ με, αλλά πρέπει να πεθάνω».*

Και λέγοντας αυτά, άφησε το κεφάλι του να πέσει στο τραπέζι. Ναι, ήταν νεκρός. Ο παπαγάλος πέταξε και βγήκε από ένα παράθυρο φωνάζοντας: «Ανοίξτε δρόμο να περάσει ο εξόριστος της Μυτιλήνης, ανοίξτε δρόμο να περάσει ο μπάσταρδος γιος της Λέσβου, το καμάρι του Αιγαίου. Άνοιξε, φοβερή κόλαση, τις εννιά πόρτες σου, γιατί εκεί θα ξεκουραστεί ο μεγάλος Μπαρμπαρόσα. Βρήκε αυτόν που θα ακολουθήσει τα βήματά του, και τώρα κοιμάται εκείνος που έκανε τον ωκεανό δάκρυ. Με τη Μαύρη Ασπίδα θα σαλπάρει τώρα το καμάρι των αληθινών Πειρατών». Κάτω από το παράθυρο, απλωνόταν το σουηδικό λιμάνι του Γκέτεμποργκ, και, στο βάθος, ένα nyckelharpa έκλαιγε…»

Don Durito de la Lacandona. Οκτώβρης του 1999.

Παράρτημα: Τρία παραληρήματα, δύο ομάδες, και ένας αντάρτης.

Αν ακολουθήσουμε τη διαδρομή του Ναυάρχου Μαχο, νομίζω ότι θα φτάσουμε γρηγορότερα περπατώντας από τον Βερίγγειο Πορθμό.

https://vimeo.com/491289422

Με τις ωοθήκες που έχουμε δεν σταματάμε.

https://vimeo.com/491451350

Η μηχανή είναι έτοιμη, τώρα απλά λείπει… η βάρκα;!

https://vimeo.com/493600348

Το πλήρωμα I

https://vimeo.com/492361822

Το πλήρωμα II

https://vimeo.com/492339543

Δεν έχουμε ακόμα πλοίο, αλλά έχουμε ήδη τον τύπο που θα ηγηθεί της ναυτικής ανταρσίας.

https://vimeo.com/492973959